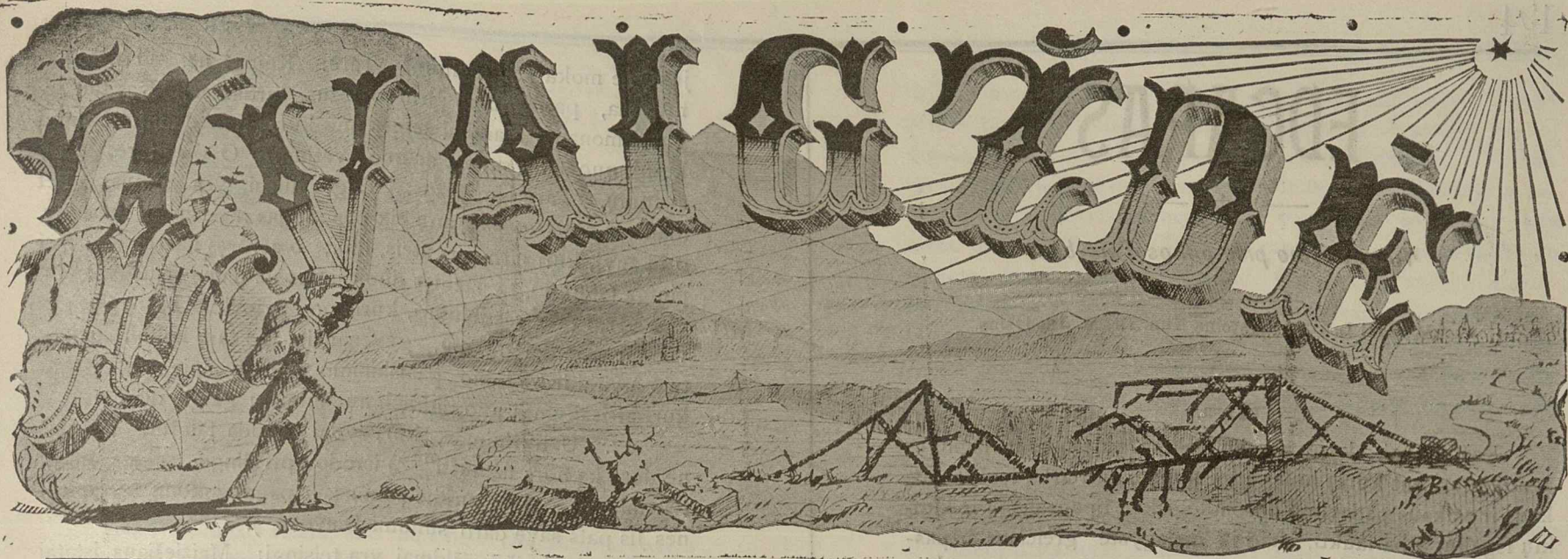

S A N V A I T I N I S L A I K R A S Z T I S.

Nr.13

BROOKLYN, N.Y., 27 d. Kovo (March) 1902M.

ENTERED AT THE POST OFFICE AT BROOKLYN, N. Y., AS SECOND CLASS MATTER, MARCH 11 - 1901.

Metas II

„ŽVAIGŽDES“ REDAKCIJA
LINKI VISIEMS SAVO SKAI-
TYTOJAMS

linksmu Velyku!

Neiszgydomi vargai.

Zmogaus vargai ir bėdos nors teip įvairūs ir skaitlingi vienok, jei geriausiems prisiziūrėsim, pamatysime, juog galime juos padalinti į dvi dalis: į vargus iszgydomus ir neiszgydomus. Vargai iszgydomi, kurie yra daug skaitlingesni už neiszgydomus, liepia mums be ilgesnio pamislįjimo griebtis vieno, ar kito budo, idant juos praszalinti. Jei mes teip ir padarom tankiai mūsų darbų pasekme yra vargų sumažinimas arba suvis jų praszalinimas; ir didelė būtų neiszmintis, jeigu žmogus, papuolęs į nelaimę, tuojaus nusimintų ir, nesi-stengdamas vargo praszalinti, lietu galias aszaras, arba užlaužęs isz desperacijos rankas, sedėtų laukdamas geresnių t. y. laimingesnių laikų. Kas atsitiktų jeigu, darbininkas, kuriam prie darbo tapo perkirsta rankos gysla, nieko neveikia? Nubėgtų kraujas ir ateitų smertis, todėl gi žmogus, kurį tokia nelaimė patiko, tuojaus stengiasi sulai-kyti kraują, užriszti, gražiai iszplovus žaizdą ir bėgti pas gydytoją. Jei žmogus įpuola į ligą, tad tuojaus szaukia daktarą ir gena vaistus. Žodžiu sakant stengiasi praszalinti tą blogą, tą vargą,

į kurį įpuolė. Bet kaip turime elgtis, kada įpuolame į neiszgydomą vargą?

Du yra budai, kaip turime priimti neiszgydomą vargą.

Iszgydomas vargas, tai yra priešas prieš kurį be paliovos privalome kovoti, vargas gi neiszgydomas, tai yra primestas mums draugas, nuo kurio jau atsiskirti negalime ir todėl mūsų priderystė yra tik stengtis tą draugą pavartyti mums jei nenaudingų, tai nors neteip sunkum. Nuo mūsų paczių priguli ar tapti nelaimės vergu ar pasilikti jos pergaletoju, nes norint paczios nelaimės negalime nuo savės atstumti, tai vienok jos ant mūsų įtekmę galime sumažinti. Jei mes, įpuolę į nelaimę, kurios niekad nuo savės negalėsime atalinti, įpulsime į nuliudimą, pradėsime graužtis ir tą mūsų nelaimę nuolatai prieš akis turėsime, be paliovos apie ją mislindami ir skųsdamiesi visiems mūsų draugams ir pažystamiems, mūsų gyvenimą padarysime ant amžių nelaimingu ir neapsakomai sunkum. Bet jei mes, vargszais pasilikę, stengsimės mūsų gyvenimą pritaikyti prie aplinkybių, t. y. jei mes, matydami mūsų nepergalimą vargą, nenusiminsime bet, matydami kad kitaip negali būti, stengsimės teip gyventi kaip mums daleidžia mūsų padėjimas, tada norint nelaimės nuo savės neatolįsim, bet jos įtekmę sumažysim ir mūsų gyvenimas bus mums linksmesnis ir naudingesnis; vargas ne bus atalintas, bet pergalėtas.

Gyvenime labai tankiai patinkame tokių vargszų, kuriuos galime vadinti ti

krais karžigiais, nes jie su tikru narsumu pergali didžiausią savo priešą — nelaimę. Tokis žmogus ne tik pats yra laimingas bet ir visus nori laimingais padaryti. Vargsze, negalėdamas savo vargo sunkumo paneszi, nejieszkok pagalbos, pas tuos, kurie apsiniaukusios dienos niekad savo gyvenime nematė, jie tave nesupras teip, kaip nesupranta sotus alkano, bet kreipkis prie tokio kuris ir varguose linksmi gyvena, o tenai be abejonės pagalbą rasi. Pasi-gailėjimas vargdienių, tai draugas tų, kurie savo gyvenime daug vargo turėjo.

Kaipgi tad mes turime elgtis, kada sutinka mums nelaimė kurios nuo savės atstumti negalime, kada įpuolam į vargą kuris iki paskutiniai mūsų gyvasties valandai bus mūsų draugu? Ar turime nusiminti, nusigąsti, rankas nuleisti ir jau, vilties geresnio buvio nustojus, pasilikti nelaimės vergu ir neszi tą sunkų vargo jungą teip, kaip aremas jautis net nesirupinant jo sunkumą sumažinti? Ar turime likti teip nelaimingi, kad ne tik sau butume nenaudingi, bet ir visuomenei sunkenybe? Ar tacziaus privalome drąsiai nelaimę sutikti ir negalėdami jos pergalėti stengtis nors jos įtekmę sumažinti, ir pritaikius savo gyvenimą prie apielinkų būti galimai linksmu ir, ant kiek mūsų sąligos mums daleidžia, būti naudinga ir sau ir visuomenei?

Tikiu, juog ant to klausimo kiekvienas skaitytojas lengvai atsakys.

Jurinkas.

EDGARAS

— arba —

Nuo ateizmo prie pilnos Teisybės.

Parašė pagal L. Hammersteina Kun. Dr. M. Juodyšius.

(Tąsa.)

Raštininkai, kurie apsako kokius senesnius melagingus atsitikimus, ant kurių buk patys žiūrėję, turi arba lenktis aiškaus ir taikaus padavimo chronologiškų, tipografiškų ir kitokių išgalių, arba laukti, kad jų melagystė greičiau ar pasiklausiau išsidaus. Teip Livius ir Curtius Rufus daug patalpino melagysčių savo raštuose; o kas veikia išsirodė. O dabar ką matome Evangelijose iš šitos pusės?

Jos yra pilnos tokių reališkų faktų, kurie savo patvirtinimui neatbutinai reikalauja žiurinėti ant jų liudytojų; o vienok visi su teisybe kuogeriausiai sutinka.

2otam perskysime Mateušo skaitome, pav., apie savininką vinyčios, kurisai samdė į ją darbininkus už 1 Denarą ant dienos. Taigi dabar, jeigu tik mes žinotume, kokiam laike buvo tadą užmokesnis už dienos darbą, tas būtų labai geru ženklų senumo Evangelijos. Didumas užmokesnės ir vertė pinigų, kaip žinoma, tankiai mainosi. Bet mums iš kitur tikrai žinoma, kad laikuose Augusto, taigi mažką prieš Kristų, užmokesnis už dienos darbą budavo 1 Denaras, ir tai iki Dioklecijanui (apie 300 metų po Kristui), kadą vertė pinigų teip nupuolė, kad darbininkams turėjo mokėti net po 25 Denarus už dieną.*). Deltogi tą prilyginimą apie vinyčios savininką turime priskaityti Augusto, arba nedaug vėlesniam laikui.

Evangelijoje Šv. Jono (12, 3–5) aprašyta, kaip Marija ir Magdalena paėmė „vieną svarą brangios mosties ištikro Nardo“, idant jaje kojas Jėzaus patepti. Judošius piktinasi iš to ir sako: „Ar ne būtų geriaus parduoti tą mostį už 300 Denarų ir atiduoti pavargėliams?“ Tas išsireiškimas neišrodo tiespanašum: nes 1 Denaras tadą lyginosi beveik 97 centimam, o 300 Denarų padarytų arti 291 franką; ištikro, tai baisi suma už 1 svarą mosties! Ant laimės, ir čionai vienas iš laikdraugų Apaštalių ir Evangelistų, pagoniškas (stabmeldiškas) gamtos tyrinėtojas Plinius, paliko mums anuolaikinę vertę balsamiškos mosties; pigiausia kaštavo 25, o geriausia išrinktoji 300 Denarų svaras. Judošius norėjo čionai kalbėt apie geriausią gatunką mosties. Dėlto aptaksavoja ją ant 300 Denarų už svarą. Taigi vėl — visiškas ir gražus sutikimas su istoriška teisybe.

16. Lyg išgriovimui bažnyčios per Titusą 7otam mete žydai kas metas mokėdavo didrachmas (2 drachmas), kaipo duonį ant bažnyčios, ir tą jie laikė už savo priderystę ir garbingą darbą. Po išgriovimui bažnyčios žydai buvo priversti mokėti tą duonį į vietą ant savo bažnyčios, ant šventinyčios Jupitero Kapitolino, pagoniško dievaičio; iš to galima suprast, kokiam neapkentime pasiliko tadą tos didrachmos. Prilyginim dabar, kokioj šviesoj pasirodo jos pas Šv. Mateušą: ar mokejimu jų palaiko už tikėjimišką privalumą žydų, ar už zenklą atpuolimo jų nuo tikėjimo?

Skaitome: „O kad atėjo į Kafarnaum, priejo Petrop, kurie mokesnį (didrachmas) renka, ir tarė jam: Mokytojas

jūsų ne moka didrachmų? Tarė: Kaipgi ne. O inėjo namuosna, pasiskubino pirm jo Jėzus, tardamas: Kas tau regis, Simonai? Karaliai žemės nuo kurių ima duonį arba mokesnį, nuo sunų savo, ar nuo svetimų? O jis tarė: Nuo svetimų. Tarė jam Jėzus: Taigi liuosi yra sunų.. Bet idant *ne papiktintumet* anų eik pas marias ir užmesk meškere, o tą žuvį, kuri pirmiaus ateis, imk; o atvėręs nasrus jos, rasi pinigą (staterą), tą paėmęs duok jiems už manę ir už savę”.*)

Argi tadą raštininkas, kuris po išgriovimui bažnyčios gyveno ir rašė dėl žmonių, gyvenančių po tam laikui, galėtų teip atvirai ir be jokio paaiškinimo kalbėti apie *papiktinima*, kurį atsisakymas nuo didrachmų žmonėms galėjo duoti?

17. Užtikrinimas, kurį žydai duoda Pilotui: „Mums ne dera ką nors užmušti”**) išrodo priešingu sekančiam jų tvirtinimui: „Mes turime zokoną, ir pagal zokoną turi mirti, nes Jis pats savę daro sunumi Dievo***).

Bet abudu išsireiškimai yra teisingi: Maiziešiaus įstatai daleido bausmę smerties; bet tuom laikų, kadą apie tai kalbasi, tautiška patstovystė žydų, buvo teip prispausta, kad jiems rymionys atėmė tiesas ant gyvasties ir smerties. Apsakymas užtaigi tikro evangelisto yra perdėmai teisingas: kadangi iš vienos pusės Zokonas žydų reikalavo bausmės smerties, o iš kitos — jiems buvo Rymionų uždrausta ką nors nužudyti.

O kaip parėjo su apokrifiškom evangelijom, kurių prisiveisė apie 30? Imkime ant pažiūros tokią evangeliją Nikodemą. Tenai parašyta, kad žydai pasakė: „Musų Zokonas uždraudžia užmušti bet kokį žmogų (Lex nostra mondat nobis non occidere quemquam) o tai melas. Teipgi perneša ta evangelija Alyvų kalną nuo Jerozolimos net į Galileją. Arba tokia evangelija „kudikystės Jėzaus” duoda Faraonam ramiai viešpatauti Memphise (sic) laike atbėgimo šventos šeimynos į Egiptą.....

Bet melas turi trumpas kojas. Priešingai keturiose tikrose Evangelijose per 19 amžių niekas negalėjo jokios klaidos išrasti!

Priešai krikščionybės, žinoma, niekados nepaliovė užpuldinėję ant Evangelijų, stengdamiesi iš visų pajėgų surasti jose kokius nesutikimus ir prieštaravimus. Nekurie iš tų ant pirmos pažiūros ir išrodo tiespanašiais. Teip skaitome pas Lukošių (18, 38), kad Jėzui einant į Jerichą, vienas aklas žmogus, sėdėdamas prie kelio, šaukė: Jėzau Sunau Dovid, susimilk ant manęs”; o pas Mateušą (20, 30) — kad „Jėzui išeinant iš Jericho, du akli žmonės šaukė: Jėzau sunau Dovid, susimilk ant mūsų”. Pas Mateušą (27, 44) ir Morkų (15, 32) pasakyta abelnai: „Ir kurie su juom buvo ukryžiatoti išjuokė aną”, o Lukošius (29, 39) sako, kad vienas iš piktadėjų, kurie buvo su juomi nukryžiatoti, išjuokė Jį ir t.t. Toki ir tiem panašūs skirtumai ir išrodanti prieštaravimai randasi kaip kur pas Evangelistus. Bet juos mokyti exegetai, arba aiškintojai rašto Šv. suvisai logiškai ir išmintingai sutaiko, teip, kad jie, į vietą kenkt arba apsilypnyt teisingumą Evangelijų, tiktai didesnė šviesoj parodo bepusiškumą, meilę teisybės ir istorišką teisumą jų autorių.

Be abejonės, mano prieteliau, atsimeni tuos straipsnius iš Rašto Šv., kuriuos pirmiau skaitėme, kaipo tokį tiesmuką apsakymą apie aklai gimusį ir jo išgydymą, arba visą istoriją kančios Jėzaus; pats matai ir supranti, kad tai neyra jokios išmislytos pasakos, tiktai tikri ir teisingi aprašymai liudytojų ir sąžiniškų raštininkų.

18. Ant pabaigos pavelyk man privesti gražius zodžius protestoniško tyrinėtojo Rašto Šv. Tishendorfo:

„Dabartiniam laike gyvenimas Jėzaus stojosi viduriniu punktu visų tikėjimiškų klausymų. Tas yra svarbus dalykas.

* Pawlicki Der Ursprung des Christenthums. S. 132.

*) Mat 17. 23-26. [** Joan. 18, 31. [*** Joan. 19. 7.

Nes pacina tai iš supratimo, kad krikščionybė neyra įstatyta ant mokslo to, nuo kurio gavo savo vardą, bet ant Jo ypatos. Kiekvienas, turintis kitokią idėją apie krikščionybę, nepažįsta tikro jos charakterio ir remiasi ant klaidaus supratimo. Ypata Jėzaus yra tai kampinis akmuo, ant kurio pastatyta Bažnyčia; ant jos (ypatos Jėzaus) nurodo ir mokslas Jėzaus, kaip ir visas mokslas Jo Apaštaly; ir atbulai: su ypata Jėzaus stovi ir puola krikščionybė. Tą ypata apiplėšt nuo jos augštybės, nuo tos augštybės, kurią jai visur esanti Bažnyčia po vardu Sunaus Dievo pripažįsta, o norėt užlaikyt krikščionišką tikėjimą ir krikščionišką Bažnyčią, būtų tai tuščia pradžia, kvailas aklo darbas..... Iš kur semiam žinias apie gyvenimą Jėzaus? Beveik tik iš mūsų keturių Evangelijų, kuriom, kaip ir visom Gromatom Pauliaus Apaštalo, gerai pažįstama ypata Jėzaus, būnanti viduriniu punktu viso krikščioniško tikėjimo.

Tikrai džiaugtis reikia, kad radikališki charakteriai dviejų šiadien garsiausių biografų Jėzaus — „Tubingos Vėjaviaikio“ (Dovido Strausso) ir „Paryžiaus Baidyklos“ (Renano) teip aiškiai paženklino poeziją tikybės ir netikybės kaslink Evangelijų ir paties Viešpaties. Tikrai aiškumas veda prie persisvėrimo ant vienos pusės..... Nieko nėra lengvesnio, kaip tiem, kurie neturi atsakančių pajėgų, idant tą klausymą krikščionybės moksliskai išrišti, paklysti ant kelio teisybės ir tai prisidengiant tikru, mokslisku tyrinėjimu. Dėlto teip daug atsirado tokių, kurie, neįstengdami atsakyti savo moksliskam pašaukinui, įgavo nuomonę, kad viskas kas yra parašyta apie gyvenimą Jėzaus, yra blogu, abejotinu, neteisingu. Čionai rodo nėra labiau klaidinančios šviesos, kaip tvirtinimas, kad seniausia istorija Bažnyčios atneša svarbius darodumus prieš tikrumą mūsų Evangelijų, ypač prieš Evangeliją Šv. Jono, kurioje, ant papiktinimo nekrikščioniško laiko, apsireiskimas Dievo-Žmogaus, Išganytojo svieto aiškiau aprašytas, nekaip synoptiskose Evangelijose (Mateušo, Morkaus ir Lukošiaus). Bet ta istorija suvisai priešingai mus pertikrina. Jeigu pas mokytus ar nemokytus atsiranda abejojimas arba grynas užgynimas tikrumo Evangelijų, ypač Šv. Jono, tai tas yra vaisium skeptiskos (į nieką netikinčios) dvasios, kuri paskutiniam šimtmečiu teip įsiviešpatavo. O vienok vargu rastusi senoviskoj literaturoj paveiklas teip tvirto istorisko pertikrinimo, kokį turi mūsų keturios Evangelijos. Prieš netikybę, kokią įsišaknėjo šiadieninėj saualioj, tame išsiluosavime (emancipacijoj) dvasios, kuri nėra dieviškai Dvasiai pasiduoti nenori, mokslas neturi jokio ginklo.

Taigi ta netikybė įsikunijo knygoje Renano; tenai guli visa jos pajėga, visos pasekmės; jai nereikia jokio mokslisko išaiškinimo. Per apkarstytus blizgančius skarmalus, paskolintus nuo mokslo, kiaurai matyti grynai kaulai.*) Suvisai kitaip stovi dalykai su tikrai moksliska ir istoriska kritika gyvenimo Jėzaus ir pradžios evangeliskų šaltinių. Ta, pasiremdama ant istoriskos teisybės ir tikrai moksliskų tyrinėjimų, nieko daugiau neatranda Rašte Šv. kaip tik tikrą teisybę. Teisybei nuo Dievo ir žmonių duotas yra pergalėjimas.

PRANAŠYSTĖS IR JU IŠSIPILDYMAS.

LAIŠKAS NUO TĖVO.

Mielas Prieteliau! Atsakymą tavo ant mano laiško su

*) Tokią tai charakteristiką Renano veikalo paduoda Tischendorfą. O jeigu tėvas bedievių to vertas, tai ką pasakyt apie mūsų bedieviškus mokslinčius, kurie nuplėšę nuo jo po vieną skarmalą; nori jais savo bedievišką gėdą pridengti?

džiaugsmu perskaičiau. Matau, kad mūsų krikščionys dabar turime tavę musiškiu vadinti. Dabartinėj dvasiškoj kovoj drąsiai užėmiai savo vietą po šaliai Jėzaus Kristaus. Vadinu tavę musiškiu, kad ir tu esi protestonas, o aš katalikiškas zokoninkas; musiškiu, bet nepilnam supratime to žodžio: nes tarpu protestonų ir mūsų katalikų randasi dogmatiški skirtumo punktai, kurių negalima užginti. Bet aš tavę vadinu musiškiu, ant kiek tu sutinki su mumis katalikais pripažinime dieviško pasiuntimo ir dievystės Jėzaus iš Nazareto, Išganytojaus svieto. Eina man tikt apie tai, idant tavo persitikrinimą labiau ir visopusiškiau sudrutyti; ir tam mieryje noriu tau pristievesti norint trumpai messijoniškas pranašystes seno Instatymo. Jos tau parodys, kad atėjimas Jėzaus Kristaus ne atsiko kokių kometiškų budu, kaip Mahometo arba kitų uždėtojų naujų religijų; bet priešingai, kad jis prieš šimtus ir tukstančius metų pritaistas ir apsakytas buvo, ir kad rinktoji tauta, kaip ne Dievo surėdytu pritaistymu dėl Išganytojaus svieto? Jos šventose knygose ant kožno žingsnio pasitinkame su nurodymais ant ateisiančio Messijošiaus.

Kreipdamasis prie tų knygų, randuosi teip gilukningam padėjime, kad beveik visai nereikėlauju darodinėti jų senumą ir tikrumą: nes čionai manę mažai apeina chronologiški ginčai: ar tokia ir tokia knyga 700 arba 500 metų prieš Kristų buvo parašyta. Kaip tik tikrai žinoma, kad, iš vienos pusės, tula knyga su savo messijoniškom pranašystėm jau seniai prieš pasirodymą Kristaus iš Nazareto existavojo, o iš kitos — kad tos pranašystės Jame ir tikrai Jame išsipildė, ir tai tokiu budu, kad apie kokį prietikį jų gilukningo išsipildymo, arba tyčiomis žmonių sutaikytą prigavingų faktų sustatymą, jokios kalbos buti negali; — tadą teisingumas krikščionybės yra darodytas. Tas nereikalauja jokių tolesnių argumentų.

Ant pirmo pažvelgimo istorioj svieto existencija knygų seno Instatymo prieš Kristų yra teip tikru faktų, kaip joks kitas. Jos yra dvase žydiškos tautos; ir kas jų existenciją prieš Kristų atmesti norėtų, tas teip gerai gali atmesti ir existenciją visos žydiškos tautos. Kada 975tuos metuos dešimts giminių atsiskyrė nuo karalystės Judo, paėmė drauge su savim ir knygas Maiziešiaus, kurias paskiau paliko Samaritonams; taigi jau tadą turėjo tos knygos buti parašytos. Beveik visos knygos Seno Instatymo apie 300 m. prieš Kristų Alexandrijoj prie Ptolomeušų tapo išverstos į greikišką liežiuvį. Komissijos surinktos iš 70 mokytų vyrų (Septuaginta). Tokiu budu existencija tų knygų jau tadą aiškiai pasirodo. Pagalios paklausime tikt dabartinių žydų, o persitikrime, kad jie tas knygas drauge su mumis už labai senas ir patilpusias jose Messijoniškas pranašystes už tikras laiko, kad ir jiems tas labai nepatinka.

Taigi mums pasilieka tikrai (ypač prieš žydus) pristievesti nekurią iš tų pranašisčių, ir sustatyti jas su aprašymais Evangelijų (kurių tikrumą tik-ką parodėm). Tas sulyginimas parodys tau, kad joks prietikys, joki žmoniški stengimai arba išradimai, bėtik tikrai dieviška viską žinanti galybė teip apreiškė pranašam Seno Zokono ateinančius faktus, kaip jie tikrai atsitiko. O tas aiškiai parodo netikt teisingumą pranašų bet ir tikrumą apsakyto jų Messijošiaus.

Imkimegi svarbiausias iš tų pranašisčių.

1. Tuojaus po nupuolimui pirmutinių tėvų mūsų pradžias buvo Atpirkėjas, Messijošius, kuris turėjo paeiti iš sėklos moteriškės ir sutrinti galvą žalčio*). Jo užduotė turėjo buti netik mokinimo, bet pirmų pirmiausiai — aukavimo. Kaip matėme, jisai turėjo buti Dievu ir žmogum; žmogum — idant kentėti galėtų; o Dievu — idant Jo kančios nuopelnas turėtų nepabaigtą vertę. Kaip tas viskas išipildė ypatoje Jėzaus iš Nazareto, to nereikalauju toliaus lukštenti.

*) I Mos. 3. 15.

(Toliaus bus.)

Žinios iš pasviečio.

Vargas Italijoje.

Prie progos apvaikščiavimo šv. Tėvo Jubilėjo apraszysiu, ant kiek atsimainė per tuos 25 metus Rymas, kuris buvo kitados sostapyle visos pasaulės ir ant kurio buvo atkreiptos akys visų civilizuotų vieszpatsčių.

Sztai, kaip apraszo vienas bedieviszkas laikrasztis „Tribune“: Nuo 1870 metų, kada Rymas buvo paimtas per maisztinykus ir paverstas į Italijos karalystės sostapylę, kas dieną pradėjo pulti žemyn. Dabar kiekvienoje Rymo dalije vieszpatauja didelis vargas, o ypatingai tarpu biednesnės klasos žmonių; daugelis ne turi kasnio duonos, o ką apie jų gyvenimą, tai sunku ir pamislyti: jų kambariuose nerasi ne matraco, ne paklodės, ne jokių sudų, gyvena susigrūdę dideliuose muruose po 50 szejmyų kiekvienam. Miestas Rymas, kuris pirm 50 metų buvo be skolos, dabar turi skolos suvirszum 150 milijonų frankų. Kuris pirmiau turėjo mokėti nokesties 10 lyrų, dabar moka 200. Tuszczių stubų yra labai daug, apie 60 tukstanczių. Randas užgrėbė bažnyčių turtus, iszpardavinėjo už pusę vertės kliosztorius, o paskutiniame laike prisisivino turtus ir labdaringų namų, — vienok kasoje pinigų nera, nes viskas nu-eina ant vėjo. Buvo užmanymas pagražyt miestą, pastatyt pomnykus, ir muryt gražius murus, nežiurint ant to, kad ligonbucziuose ir siratų namuose nera už ką nupirkti lovų, bet tas likosi be pasekmės.

Padėjimas turtingesnių teiposgi ne pagirtinas. Daugelis Rymo kuni-gaikszczių turėjo iszsižadėti savo žemės ir palocių, ne turėdami isz ko užsimokėti mokestis. Prekystė teiposgi labai nupuolus, kas dieną galima iszgirsti bankrutijimą kokios firmos, kuri kitados buvo gana turtinga, o tą viską daro stoka pinigų. Darbinykai kenczia neiszpasakytą vargą. Ryme yra 30,000 darbinykų, kurie ne turi ne darbo, ne kasnio duonos.

Kuom gi atsizymėjo Rymas per tuos 25 metus? Žudystėm, papildytom labai tankiai per Rymo jaunumėnę...

Tais žodžiais užbaigia tas laikrasztis savo apraszimą.

Maskolija.

Kaip jau senei yra garsyta, studentai Kijevo, Peterbuago Moskvos ir Charkavo universitetų ne paliauja keldami maištus. Studentai reikalauja, kad nebutų teip asztariai persekiojami valdzia ir kad galētu prigulėti į kokią nors draugystę, kas jiems yra uždrausta. Vieną isz didžiausių maisztų jie pakėlė 18 Kovo Peterburge. Susirinko apie 10,000 vyrų prikalbėtų per studentus, nes paskutiniai tą vakarą priesz maisztą iszlipino ant visų stulpų apgarsinimus, kuriuose kvietė visus vyrus susirinkti ant rytojaus. Valdžia perskaicius tokius apgarsinimus pastatė ant didesnių gatvių policiją ir kazokus, kurie be mielaszirdystės pliekė su nagaikom susirinkusius žmones. Likosi 12 ypatų užmusztų ir apie 500 sužeistų. Kelis szimtus studentų iszsiunte į Siberiją, o 15 paėmė į kalėjimą, kaipo vadus maiszto ir tie bus, o gal ir jau yra suszaudyti.

Maskolija teiposgi turi tarpų savo vyresniųjų kariumenėje iszdavikų arba sznipukų. Paskutinėse dienose Varszavoje likosi apsudytas ant smerties pulkaunykas Grimm už iszdavimą Vokietijai visų Rossijos kariumeniszkų slaptibių. Jis tarnavo per 10 metų Vokietijai, kuri per tą laiką žinojo visus Rossijos užmanymus. Turbut baisiai kankinamas iszdavė da 60 ypatų, tarpu kurių yra generolas Puzyrevski. Jį iszdavė jo pati.

Kinai.

Kinuose visuose krasztuose kyla maisztai prieszai randą. Tankiai del numalsziuimo turi szaukti kariumenę. 19 Kovo generolas Ma su dideliu savo kariumenės skyriu užpuolė ant pasikėlių ir tikėjosi greit juos iszvaikyti. Bet ne teip lengvai atsiėjo. Po dviejų dienų musztynės, turėjo pabėgti, o pasikėliai užėmė miestą Frang Czen, iszplovė visus ten esanczius virszinykus, ir aprubavojo visas didesnes krautuves. Pasikėlių vadu yra Hung Ming vienas isz mokiciausių kinieczių. Kariumenė generolo Ma yra padalyta dabar ant dviejų dalių, kurios negali sueiti, nes ant visų kelių stovė gana skaitlingi maisztinykų pulkai.

Isz visur.

London. Cecil Rhodes, žydas, kuris turi daimantų ir auksų kasyklas Aprikoje yra mirsztantis. Jis prikalbino Angliją kariauti su boerais.

Berlynas. Vokiszki laikraszcziiai danėsza, juog garsus rasztinykas Senkieviczius yra užimtas raszymu naujos istoriszkos apysakos, ir per tai tankiai važinėja po Pranciją ir Italiją rinkdamas visokias žinias.

Berlynas. Laivų kompanija North deutscher Lloyd nuo 17 Kovo pakėlė mokestį už laivakortes žmonėm važiuojantiem isz Europos į Ameriką. Teiposgi apgarsino, juog nevež už dyką atgalios apsirusius arba neturinczius pinigų emigrantus(?)

London. Irliandijos gyventojai labai neramus ir diena po dienos laukia pakėlimo maiszaties.

Pekin. Kwang Li Tung ir Yu Nan provincijų gyventojai pasikėlinėja prieszais randą ir jau kartą sumuszė randavus kareivius. Kas link Mandziurijos ir Korėjos turbut pakils karė tarpo Rossijos ir Japonijos.

Tembe. Nedideliam Aprikos miesteliuje, Portugalijos kariumenė sumuszė perkupczius nevalnykų ir paleido ant liuosybės 700 nevalnykų.

Per Omaha Neb. vežė pereitą sąvaitę isz Pilipinų daugelį kareivių, kurie gavo sumaiszymą proto. Tas tankiai atsitinka Pilipinuose.

San Antonijo, Tex. Suaresztavojo koki tai Andersoną, kuris sekretnai ėmė szliubą su 9 pacziom, kurios yra da visos gyvos.

Washington. Suvienytų Valstijų kariumenė gaus trumpam laike naujus karabinus, kurie yrageresni už dabartinius.

Vienas rasztinykas Digby raszo savo naujai iszduotoj knygoj, juog Indijoje, kuri yra po valdzia Anglijos, numirė isz bado pereitą szimtmietį 32 milijonai ypatų. Tai didelė sarmata Angli-

jai, jaigu ji neduoda pagalbos savo pavaldiniam.

Paryžius. Pranc'joi viesziai likosi apgarsyta, juog prezidentas Loubet isz vaziuos į Peterburgą 13 Gegužio ir gryž namon 28 dieną to menesio. Kaip gir-dēt, caras rengia puikų priemimą.

London. Anglijos karalius Edwardas paskyrė 30 tukstanczių svarų ant rengimo baliaus del Londono bied-nųjų dienoje jo karunavojimo. Rokuo-ja, juog ant to baliaus pribus apie 500,000 ypatų. (Tai ženklina, juog 150,000 dol. ant 500,000 ypatų, arba po 3 centus ant ypatos. Nerka — puikiai baliavos!)

Londonas. Irlandijoj atrado luotą, kuris, kaip mena, yra padirbtas pirm 2 tukstanczių metų. Turi 46 pėdas ilgio, padarytas isz aržuolo ir puikiai iszmargytas; užsilaikė lig sziam lai-kui labai gerai; medis toks drūtas, juog ne galima įkirsti su kirviu.

St. Joseph, Mo. Prekėjai arklių ir mulų padarė su Anglija kontraktą, pagal kurį prižada dastatyt į 24 mėnesius 12 000 arklių.

New York. Skaitlius emigrantų isz Grekijos į Ameriką labai didinasi, randa ketina aprubežiuot skaitlių jų įlei-dimo.

Amerikas.

Atrado latru lizda.

In miestą Beaumont Teksuose, isz kur jau per kelis metus iszleidžia labai daug kerosino, nes ten yra didžiausi ant pasaulės szaltiniai, traukia kas metas daugybė žmonių ant uždarbio. Tarpu gerų važiuoja ir latrai. Ne-eniai atra-do netoli upės urvoje kunus kelių nu-kankytų žmonių. Trumpam laike pasi sekė sugauti kaltininkus, tarpe kurių bu-vo ir merga Ona Benuet. Ji prisipaži-no, juog tų latrų gauja pagavę darbiny-ką su pinigais, atimdavo nuo jo viską, o potam nukankinę, įmesdavo į urvą.

Straikieriai Scrantuose.

Nuo Spalio menesio pereitam mete kada prasidėjo straikas darbinykų ant elektrikinių karų, kompanija iszdryso

tik 12 diena szio menesio iszleisti pirmu kartu naktij karus. Bet miestelijs Mi-nooka susirinkę straikieriai sustabdė tuos karus, jų darbinykus iszvaikė, po-tam abu karus paleido vienas priesais kitą, nuo ko jie susimuszė į szmotelius, kuriuos ant galo sudegino. Kada ate-jo paszaukte policiją, straikieriai buvo iszsiskirstę.

Pavidi mergina.

Wheeling, W. Va. Mergina susi-tikus savo jaunikį einantį su kita mē-gina, apliejo jo veidą vitrijolu, kuris iszdegino jam akis.

Paliko paczią ant kanczių.

Tanawanda, N. Y. Farmeris B. Post susibarė su savo paczia ir inpykės ant jos, apvilko ją raudonai ru-bais, pririszo tvarte prie stulpo ir įlei-dęs ten labai piktą bulių uždarė duris. Bulius uždarė į smert nelaimingą mote-riszkę. Ant rytojaus kaimynai rado tik sudraskytas dalis jos kuno. Beszirdis vyras uždaręs paczią tvarte, važiavo į Niagara Falls, bet buvo sugautas ant kelio. Jo kaiminai farmeriai nori, kad jis mirtų, tokia pat smerczia, kaip ir jo pati, bet policija neprileidžia jų artyn kalėjimo.

Didelės pusnys.

St. Paul, Minn. Ponavoja tokios pusnys kokių neatsimena nuo senų lai-kų. Gatvės teip užpustytos, juog ne-galima praeiti. Jau kelios dienos nega-li eiti trukiai.

Pabėgo su pinigais.

Isz Brazil, Ind. iszsiuntė į St. Louis 30,000 dol. po priežiurą Adams Ekspres Co. urėdnyko Larry Mc Kee. Kada trukis atėjo į vietą nerado nė urėdnyko nė pinigų.

Karė su areliais.

Chicago, Ill. Du medincziai Jo-seph Reich ir Harry Polman iszvažiavo ant ažero Michigan medžioti ant anczių. Kada nusiyrė apie 2 milias nuo kraszto, pamatė prieszais savę du arelius, kurie turbūt budami labai iszalkę staiga puo-lėsi ant jų. Medincziai pradėjo gintis nuo jų su irklais; areliai tol nepasidavė, kol abu puolė į vandenį negyvais. Irk-lus sumuszė į szmotelius.

Nelaiminga moterė.

Passaic, N. Y. 20 Kovo Ona Garfield po smert savo vyro isz gailės-ezio gal ir isz vargo, nes neturėjo nė cento, gavo sumaiszimą proto; užsmau-gė savo 2 metų mergaitę, o po tam pa-siėmus jos kuną puolė į vandenį ir nu-siskandino.

Vietines Zinios.

10 Kovo užsidegė New Yorke ka-leimas „Tombs“ kuriame sėdi suvirszum 100 kaltininkų, laukiančių sudo nuspre-n-dimo, skaitliuje kalinių yra Roland Molineux ir Florence Burns, kurie bus ar paleisti, ar apsudyti ant smert.

21 Kovo Brooklyno kalėjime „Raymond str.“ pasikorė su naktaiza kalins Henry Pennig. Jis buvo pasodytas už vagystą.

22 Kovo pribuvo isz Vokietijos laivas „Assyria“ su 1,293 pasazieriais, bet jie visi užlaikyti lig laikui, nes keli serga raupais.

George Rosch gyvenantis ant 77 North 3 gatvės gavo sumaiszimą proto nuo gerimo perdaug arielkos. 22 Ko-vo jo motina rado jį sedint pas stalą su bonka arielkos ir galandant peilį. Ka-da užklausė, ką jis nori daryt, į vietą atsakymo persipjovė su tuo peiliu gerk-lę ir umai numirė.

Koncertas, teatras ir balius!

Duodame žinoti kaip vietiniams, teip ir apielinkės lietuviams, juog 12 Balan-džio (Apriliaus) atsibus ant Schmidto sa-lės 101 Grand str. Brooklyn, N. Y. koncertas, teatras ir balius, įtaisytas per vietinės parapijos giedorius. Bus tai pasilinksminimas, kokio da vietiniai lietuviai lig sziol neturėjo: ant koncerto dainuos vietinis choras didelį ir mažų mergaiczių ir isz Newarko daktaro Ku-dirkos, giedorių draugystė po tam bus atgrajita drama, Nesiprieszyk'po teatrui bus parodyti ant audeklo keli juokingi paveikslai, (mooving pictures) o potam visam prasidės balius, kuris trauksis lig velai nakczia. Muzykė bus teiposgi puikesnė negu buvo ant pirmiau atsilai-kanczių lietuviszkų balių. Pinigai su-rinkti ant to pasilinksminimo eis ant naudos lietuviszkos bažnycios.

Szirdingai užkviečiame ant to puik-kaus pasilinksminimo lietuvių ir lietu-vaites.

Brooklyno lietuviszkos parapijos giedoriai.

Karvojaus laiszkai.

Dvieszinti devintas laiszkas.

„Tėvynėje“ buvo neseniai straipsnis apie mainymą pavardžių Amerikoje. Tiesa, mainyti pavardę yra — sakykime — negražus daiktas, bet ką padarysi, kad anglų jau toks liežuvis, juog negali taurai isztarti mūsų pavardžių. Jei-gu tokia pavardė, kaip Dropiewski, ^{degtinės} jėms skamba kaip Drop of whiskey (la-szas ^{degtinės} sznapso), tai nėra ko stebėtis, kad nelaimingas žmogelis, kurs gal ir nege-ria visai ^{Wagmanų pasak.} sznapso, pradeda vadinti save ne Dropiewski, bet Draper'iu arba kitu vardu. Mainyt pavardę, teisybę sznekant, iszmokino mus yankės. Atei-na, pav. toks Valinczius pas bosą pra-szyti darbo: „Mister boss, give me job“. — „All right. What's your name?“ — „Valinczius“. — „Va... Va.... Wallace?“ — ir užraszo Va-linczių kaipo Wallace'ą. Ir lietuvis Valinczius pasilieka ant visados ameri-kiečiu su angliszka pavarde.

Teip budavo visados. Isz lietuvi-szkų pavardžių darydavosi panaszios angliszkos: isz Micziulis — Mitchell, isz Miliauskaus — Miluskey, ^{if} isz Garnelis — Garnell, isz Kubilius — Qubliiss ir tt. Paskui patys lietuviai pradėjo kraipyti savo pavardes, darydami isz jų nē vo-kiszkas nē angliszkas — ne szio-ki-as nē tokias: pav. isz Valentinavicius — Wa-lenk, isz Sinkeviczius — Cisko ir k., Iszmintingesni buvo tie, ką ėmė save vadinti angliszka, palikdami kartas isz savo pavardės tiktai vieną pradinę lita-rą. Matome, kad toks Smerauckas pas anglus yra zinomas, kaipo Smith, Mie-szkauskas, ^{if} kaipo Miller, Bendoraitis, — kaipo Bennet ir tt. Apie Savage'ius ir Cabbage'ius kalbeti nėra ko: su-tinkame juos ant kiekvieno žinksnio.

Bet tie visi daiktai yra ^ujam seni. Mainėme pavardes, kad mūsų dar ma-žai buvo ir kad „foreignerei“ buvo lai-komi visiszka paniekinime. Tą patį pradžioje savo emigracijos darė ir vo-kiečiai ir szvedai ir net praneuzai. Schneider pradėdavo vadintis Snyder'i-ų, Boemisch-Beamish'u, Wahl-Wall'u, Beauguard-Bogart'u ir tt. Bet dabar tik pabandyk perkreipti vokiečių pa-varde.... Toks Sulzer kandiduoja ant prezidento Suvienytų Valstijų ir nemis-lija mainyti savo pavardės, nors žino, kad yankės piktinasi isz pavardės, pri-

menanczios... seltzer'į.

Tas pats dabar darosi su lietuviais: nes jau nustojame mainyti arba kraipyti savo pavardes ir reikalaujame, kad an-glai netik isztartų, bet ir raszytų mūsų pavardes **l i e t u v i s z k a i**. Prie mūsų raszybos ir prie mūsų isztarimų pamaži pripranta anglai. Dabar pas juos jau prie inteligencijos nesiskaito žmogus, kurs Kosciuszka isztaria Ko-siesko, Paderewski — Padriuski, Ledo-chowski — Lidoczauski ir tt. Taigi, jei norime svetimoje szalije pasilikti tik-rais lietuviais ir jeigu ^{jaucemės} nauja-me sviete lygiais valstieciais su an-ğlais, airiais, vokieciais ir kitais, užlai-kykime savo tikras pavardes visur ir visados. Pažino jau mus amerikiečiai kaipo atskirą tautą, tegul iszmoksta va-dinti mus mūsų tikrais vardais.

Isz antros pusės, jei norime, kad mus svetimtauciai laikytų už apszvies-tesnius, nekraipykime teip pat ir jų var-dų ir pavardžių nedarykime ^{is} isz Cu-nningham — Kunigio, isz Homestead — Kumsztės, isz Waukegan — Laukygano ir tt.

Dar vienas dalykas. Szalia mai-nymo pavardžių buvo ir lygsziol dar prasiplatinę tarp mūsų mainymas kri-kszto vardų. Kazimieras vadina save Czaliu (isz ang. Charles), Vincas — Vi-liam (William), Motiejus — Maika (Mike), Petronelė — Bessie ir tt. Ir tą paprotį reikia mums pamesti.

Karvojus.

Pajieszkojimas.

Pajieszkau savo brolio Antano Szalcziaus, paeinanczio isz Suvalkų rėdybos, Starapolės paviatos. 16 me-tų jau Amėrikoj. Jeigu kas zino apie jį, teiksis duoti zinią ant sekanczio adreso:

Jos. Szalt
649 Pribble ave
Allegheny City Pa.

PUIKUS PERSTATYMAS!

Vieszpaties Kanczios atsibus Szv. Mari-jos Szkapliernos bažnycioje ant Ferry & McWorther st. Newark, N. J. 31 Kovo, t. y. antrą dieną Velykų. Laike perstatymo bus giedamos giesmės per garsius giesminykus. Nuoszirdziai užpraszone lietuvius ir lietuvai-tes kuonoskaitlingiausia susirinkti.

Temikit Lietuviai

„Žvaigždės“ Spaustuvėje galima gauti naujai atspaudintų maldaknygiu „Maldu Vainikelis“. Prastesniuose, ir geresniuose apdaruose, pradedant nuo 25centų.

LIGONIAI!

Uztikrinu visiems

pilną iszgydymą. Gydomos viso-kios vidurinės arba pavirszutinės ligos, plauczių skaudėjimai, galvos sopėjimas, silpna atmintis, susi-krimtimas, organų susilpnėjimas, kojų skauduliai, isztinimas, vezligė, balta-pludė pas moteris, diegliai, ir tt. nervų ligos, vandeninė liga, saus-gėla, uždusimas, paralizius ir tt., Iszvarau kirmėles; teipgi visokias votis, skaudulius ir tt. Geriausio-mis elektriszkomis prietaisomis gy-dau nervų ligas.

Visas lyties ligas

iszgydau į kelias dienas. Uzterszi-mą kraujo, uodos ligas, sėmenų pludimą, užbrinkimą, inkstų ir pus-lės ligas ir tt. Opas gerklėje, bur-noje, nosyj, akyse ir ausyse, orga-nų susilpimą ir tt.

Uztikrinu kiekvienam atsitikime iszgydyma isz pat szaknu. Kro-niszkas (įsisenejusias) ligas asz ypatingai gydau ir pažįstu. Nevar-toju gyvojo sidabro.

Rodą duodu žodžiu ir per laiszkus.

Dr. Landes,

Specijalistas ligonbucziuos.

134 E. 24 st. kam. Lexington ave.,
New York.

Priimu nuo 9 ryto iki 8 vaka-re, nedeldieniais nuo 8 ryto iki 4 po piet. Ligonis nereikalaujapats keliauti, gali tik paraszyti laiszką, o vaistai bus nusiųsi paczfu arba ekspresu. Susikalbėti galima len-kiszka, angliszka, slavokiszka, vengriszka ir vokiszka. Prakti-kuoja Lebanon Bellevue Post Gra-duate University Hosp. Direkto-rius mediciniszko instituto.

Jonas.

Apysaka šios gadynės

Parasžė Valdėlė, paaukaudamas savo mieliausiam draugui S... isz P...

(Tąsa.)

Ir Jonas nuo varikų lieka.
Nelaimės, nemigos, skausmai
Isz viso atemė jam vieką,
Varikai varo verstinai.

VII.

Per visą naktį nemiegojo
Jons užrakintas tamsoje;
Jam buvo karszta, jam skrajojo
Buriais paveikslai akise.
Jis matė, kaip jį iėjo
In jo kalynę patyla
Ir viduje jos vaiksztinėjo
Giliai tylėdama viena.
Paskui ant jojo atsisuko,
Priėj, atsiklaupė szalia,
Pasilenkė, staiga suszuko
Ji kasžinką jam ausyje.
Akis umai jisai atmerkė:
Nēr jos — tikt rubai susznabždėj'...
Tikt liudnas vėjas gailiai verkė,
Per langę mėnuo viens žiurėj.
Vėl užsimerkė akys jojo
Ir vėl ateina ji pas jį;
Plaukai net jamjam atsistojo,
Teip ji iszrodė jam baisi
Kaipo lavons veidai iszblyszkę,
Užgesusiose akis
Dvi žvilga aszaros isztryszkę,
Varks į glėbį griebia ją.
„Čaleiski!“ garsiai jis sukliko,
Net jo kalynė suskambėj.
Paszoko jis, lyg kas suspigo,
Varikas dingo ir jį.
Tai rodėsi, kad jamjam liepia
Bėgt, slėptis, — jie czia jieszko jau—
Užtiko, szoka, vėjas, griebia;
Jis spīrias — kuopias jų daugiau
Ir buris prieszų jį apspito.
Isz viso vieko szoko jis
Ir akys jo staiga nuszvito—
Ant jo menulio spindulys....
Teip kiaurą naktį jį kankino:
Tai pylė szaltis, sziluma,
Tai jį krutinėje dvasino
Iki neužtekėj diena.
Vėl jojo durys atsidarė,
Nauji varytojai įėj;
„Stok, eiki,“ ruszcziai vėliaik tarė,
Ar sveiks, ar serga, nežiurėj.
Jons atsikėlė, bet pasviro,
Drėbėjo silpnumu szirdis,
Szalts prakaitis ant kaktos iszžiro,

Veidaigi degė kaip ugnis.
In jį rusczziai pažiurėjo;
Jie mato, kad nestengs jis eit;
Palikę jį, lauk iszėjo
Ir prirengė vežimą greit.
Tuoj į vežimą įsodino;
Susėdo aplink jį visi;
Silpnas jo kojas surakino
Ir iszvezė vežtę jau jį.

VIII.

Pasibaigė dieną kelionės,
Antra diena, dargi, szalta;
Vėl priėmė jį ant nakvonės
Kalynės ruszkana tamsa.
Jį isz vežimo iszsodino,
Nes pats iszsėsti negalėj.
Dieglys krutinę jam kankino,
Vos atsikosėti galėj.
Visai jau silpnas buvo Jonas;
Jis degė matomai karszcziu;
Ir viens, ir kitas jojo szonas
Kentėjo suremtas dieglių.
Jau buvo nedrąsu palikti
Vien vieną jį ant nakties.
Bijo, kad jojo neužtikti
Rytmetryje be gyvasties.
Supuvusių sziaudų suradę,
Pakloj' paguldė jį juose
Paliko sargą jam pristatę,
Idant jį saugotu nakczia.
Jam galvą tartum skaldyt skaldė,
Jis tarpais buvo jau klejoj.
Kasžin kokią merginą maldė
Ir prieszams kokiems ten grumoj.
Jons gydytoją meldė szaukti;
Sargs isz kalynės jo iszėj.
Jam ilgai atsiėjo laukti,
Kol gydytojas neatėj.
Jį gydytojas apžiurėjo
Ir nusiminusiu balsu
Teip jojo sargui prakalbėjo:
„Yr pabaigta, jau pervelu“.
Vidurnaktyje Jons nuszvito,
Apstoj svajojimas klejų,
Sunkumas nuo szirdies nukrito,
Tikt jautėsi labai silpnu.
Diot popieros jis meldė sargą,
Ir sargas atneszė jam tuoj;
Jis pamaži per didį vargą
Sziaip raszė popieroje toj.
Nedaug dienų, mieliausia, liko
Mą szioj pasaulėje kentėt.
Siekimai mano nįvyko,
Asz jų turiu atsizadėt.
Jau pabaigta — mą reikia mirti.
Ir mirt visai asz nebijau.
Tiktai su tavim atsiskirti
Su tėvyne yr mą skaudžiau.

Kam Dievs mą ginklą teikės duoti
Apgynimus mus Lietuvos,
Ogi neleido suvartoti
Jo ant tėvynės mus naudos!
Kad mano-gi duszia įkveptų
Tą mintį Lietuvos vaikam,
Kad tą jį ginklą jie jie griebtų,
Valdyti prieszui mus godžiam!
Bet tuszczias mano tas troszkimas,
Asz mirsztu jau. Bet tu lieki.
Szits paskutinis szirdies meldimas
Te tavo atsilieps szirdy:
Tu rodyk mus tėvynei kelią,
Asz tau apreiszčiau jį — žinai;
Tegul ant tavo balso kelia
Nuvergti Lietuvos vaikai.
Sudiev, o mano mylimiausia,
Sudiev; lieki visai liuosa
Ir velijimą szirdingiausią
Asz tau siuncziu visa duszia.
Te tavo aszaros nebyra
Del mano myrio perumaus;
Sau iszsirinki kitą vyrą
Gyvėk su juomju laimingiaus.
Inkvepk, mieliausioji, į szirdį
Tėvynės meilę jam tiktai...
Nyku, drasu, sunku jau mirti
Turbut man atsieis umai.

Isz rankų plunksna jam iszkrito,
Pasviro jo sunki galva
Ir visas ant sziaudų sukrito,
Užėj alpimo valanda.
Neilgai trukus atsigavo,
Atmerkė gestanczias akis;
Trumpai krutinė jo kvėpavo,
Da stengės ką sznekėti jis;
Bet jau liežuvis silpnas klumpa
Ir vos-vos iszkalbėj lėtai:
„Nuneszk szį mano rasztą trumpą“
„Po mano laidotuvių jai“.
Po tam daugiau jau nekalbėjo,
Jau ėmė kojos Jono stirt;
Blaszkytis, raižytis pradėjo—
Jis ėmė matomai jau mirt.

IX.

Nubodžiai Onai dienos ėjo,
Ir kiauroje gi nemigoj
Jai naktys ilgosios tekėjo
Belaukentę sugrystant jo.
Ar vėjas durimis sudunda,
Ar szuva netycziomis sulus:
Su kunu ji visu sukrunta—
Ar tik ne jo gryžims tai bus?
Kiek syk paszoko ji isz miego?
Jai rodės — susznekę jį,
Kiek syk isz buto lauk iszbėgo,
Kad svezcio suskambėj balsai?

(Toliaus bus.)

THE LITHUANIAN WEEKLY

„ZVAIGZDE“ -- The STAR.

The only Lithuanian publication in New York, New Jersey & New England States, valuable advertising medium, executes translations and job printing in English, Lithuanian and all Slavish languages.

PUBLISHED EVERY THURSDAY

— AT —

223 Roebling str., Brooklyn, N. Y.

A. BALTIEJUS, Manager

All Communications must be addressed:

„ZVAIGZDE“

P. O. Box 17, Station W. Brooklyn, N. Y.

RATES OF ADVERTISING ON APPLICATION.

Sanvaitinis laikrasztis

„ZVAIGZDE“

Iszeina kas CZETVERGAS.

Kasztuoja ant metu \$2.00, In uzmare \$2.50.

Anicetas Baltiejus, Dažiurėtojas

Korespondencijas ir laiszkus su pinigais adresuokit:

„ZVAIGZDE“

Station W. P. O. Box. 17. Brooklyn, N. Y.

TELEPHONE 408 WILLIAMSBURGH

Korespondencijos.

Shenandoah, Pa., Garbinga Redyste „Žvaigždės!“ Meldžiū patalpin tie keletą žodžių garbingame jusų Laikrasztije. Daug negaliu raszyti, nes esmiu žmogus darbinikas per tai daugel neturiu laiko del raszymo. Laikraszczius tik prakilnesnius, o ypacz „Žvaigždę“ ir „Katalyką“ ko daugiaus miliu ir skaitau; lygiai „Tėvyne“ „Bažnyczios Tarną“, — „Tėvynės Sargą“. Noriu negeriaus pagirti jų vertumą ir garbingumą, bet neapleidžiu ne pažvelgęs ir į kitus kaip Lietuviszkus, teip ir kitų kalbų laikraszczius, kurie man ar patinka arba visai ne patinka, pažiūrau tankiai net visokius szliksztus rasztus, kaip laikraszczių teip ir knygy. Pasitaiko visokių iszdergimų, viso to, kas mums yra geriausių, reikalingiausių, ir naudingiausių t. y. mūsų szventas Katalikiszkas Tikėjimas, szv. Bažnyczia, Mokslo pridėrystė, Blaivystė, doras gyvenimas ir mūsų prigimta Lietuvoska kalba. Dabar klausimas apie ką noriu raszyti arba kalbėti? Čia trumpai atsakau, — nenoriu ir negaliu daugel kalbėti apie didžius mokslus Philozopų ir kitų ir tas mūsų Darbinikams net nebutu reikalinga ir negalima mums to pasiekti kad ir noretume,

Taigi mes ne atbutinai turime pažinti mūsų vargingą padėjimą, kaip czionai laisvės szalije, teip ir mūsų tėvynėje Lietuvoje, kas daugiausia mus vargina ir neleidžia mus atsikelti isz visokių bėdų ir nelaimių. Czion gal ne kurie mislija, kad kalbėsiu apie turtus, skarbus arba pinigus, bet pažiūrėkime ar tame yra mūsų laimė ir ar kožnas laimingas, kuris ar teisingai ar neteisingai yra turtingas? Ne! Laimę turi tik tai tas, kuris tēmija ir brangina daiktus augsztesnius ir nezustanczius, trumpai kalbant, žmogus, kuris jau yra isztvirkęs szytoi laisvės szalije, atsazęs nuo szvento Katalikiszko Tikėjimo, žodžiu kalbant, nuo szv. Bažnyczios, szv. Sakramentų ir tt. Žiurekime ar jis tur laimę? Tikrai kad ne. Kodėl? Todėl kad jis saviye neatjauczia ramybės neatjauczia meilės ne artimo bet net ir savo. Jis nuolatos kariauja priesz savo artimą, kaip su žodžiais teip ir su rasztais ir su visokiais iszmislais, o ant galo, neturėdamas ant ko užsipulti puolasi su didžiausiu smarkumu pirmiausia ant kunigu o paskui atvirai pradeda persekioti katalikiszką tikėjimą. Ko ne vienas nedaro isz Protestonų nes jie sz. tikėjimą laiko už daiktą teip brangų, kad nedrystų nė vienam jo atimti. O kad tarpu lietuvių katalikų atsitinka visoki tikėjimai ir tikinczių iszjuokimai, todėl net protestonai piktinasi isz mūsų Lietuvių Katalikų, matydami mūsų isztvirkėlius po salionus, po gatves ir po namus, o net ir Bažnycziose kaip atsizimėjo Philadelphijos pipirnikai ir laužintojai Križių. Net szlyksztu darosi tą viską atsiminus. Laikas yra mums susiprasti, ko mums netenka. Nedatenka mums dorybės ir meilės tarp savęs arba viens kito. Rasztai Dembskio ir Szliupo piktina mus Lietuvius. Nekerie mūsų laikraszcziai vietoj vesti žmonės gražiais takėliais, gražum mokslu, dar piktina ir vienybę tarp mūsų ardo.

O tai broliai Lietuviai ir seselės Lietuvnykės, supratę kas yra mūsų nevidonais, szaliukimės nuo isztvirkėlių visokių valnamanių ir bedievių ir su jais nedraugaukime. Nelaikykime jų savo gyvenimuose arba patis nuo jų szalinkimės, kaipo nuo pavietrės arba ligos. Ne lankykime jų sztorų, salionų, duokime lietuviams katalikams uždirbti, kurie nesigailės paaukauti kelių centų kaipo ant tautiszkų teip ant bažnytinių reikalų. Motinos savo vaikelius pamo-

kinkite nuo bedievių szalintis. Lygiai reiktų mums susiprasti ne draugauti su peisuocziais arba židpalaikiais. Kožnas Lietuvoszkas vaikelis privalo mokėti Lietuvoszkus potierius, katekizmą, turėti lietuviszkas knygeles ir atbuvinėti szventą spaviednę Lietuvoszkai.

Mes visur kur gyvename, ar tai mūsų tėvynėje Lietuvoje, ar tai Prusuose, Anglijoje ir liusojoj Amerikoje, privalome būti lietuviais katalikais ir del savo Tėvynės labo privalome visur dirbti.

Negerai daro laikrasztis S., kurį skaitydamas užtēmijau kad jisai mus visus lietuvius pravardžiuoja kokiais patriotais. Numerije 20 szių metų, raszo, kad mes szitoi laisvės szalije neturi me pasirodinėti su Lietuvoszka dirva, Amerikoje buti Amerikonais ne lietuviais ir primėtinėja mums klumpės arba vižas nesziotas Lietuvoje. Bet kodėl Tamista sau neprimetinėjį, kad pats maitiniesi ir nori pralobti už Lietuvų centus ir su lietuviszku laikraszcziu, su lietuviszkomis knygelėmis. Kad lietuviai Tamistai negerai, kodėl nepristojai prie Lenkų arba Slavokų arba bent kokių amerikonų? Ant galo kokią Tamista turi tiesą arba drasą liepti mums su Lietuvoszka dirva nesirodinėti? Kam gi Tamista savo laikrasztį spaudi ir iszleidinėjį, lietuviszkoje kalboje? Juk tai teipgi lietuviszka dirva. Tamista dabar del biznio iszleidinėjį lenkiszka gazetpalaikę, o neužilgio gal iszleidinēsi Salvation Army organą, jei tik tame gerą biznį matysi ir turi pilną tiesą tą daryti, bet palik mums tiesą, likti lietuviais ir ant lietuviszkos dirvos dirbti del Tėvynės labo, o ne vien del biznio. Tamista savo laikrasztij raszai kad pilvuocziai turi didelį pilvą, bet jiems stoquoja dorybės ir iszminties ne užginam mes to ne Chmieliauskui nė Tamistai, bet kad Tamisra isz mūsų centų maitiniesi ir tą pilvą pripildai, tad palik mums nors liuosybę buti tais, kokiais buti privalome t. y. lietuviais. Nepaniekink tų kurie Tavę maitina, nes teisingas yra priezodis: nenorėjo szauksztas buti ant stalo, tai bus po stalu.

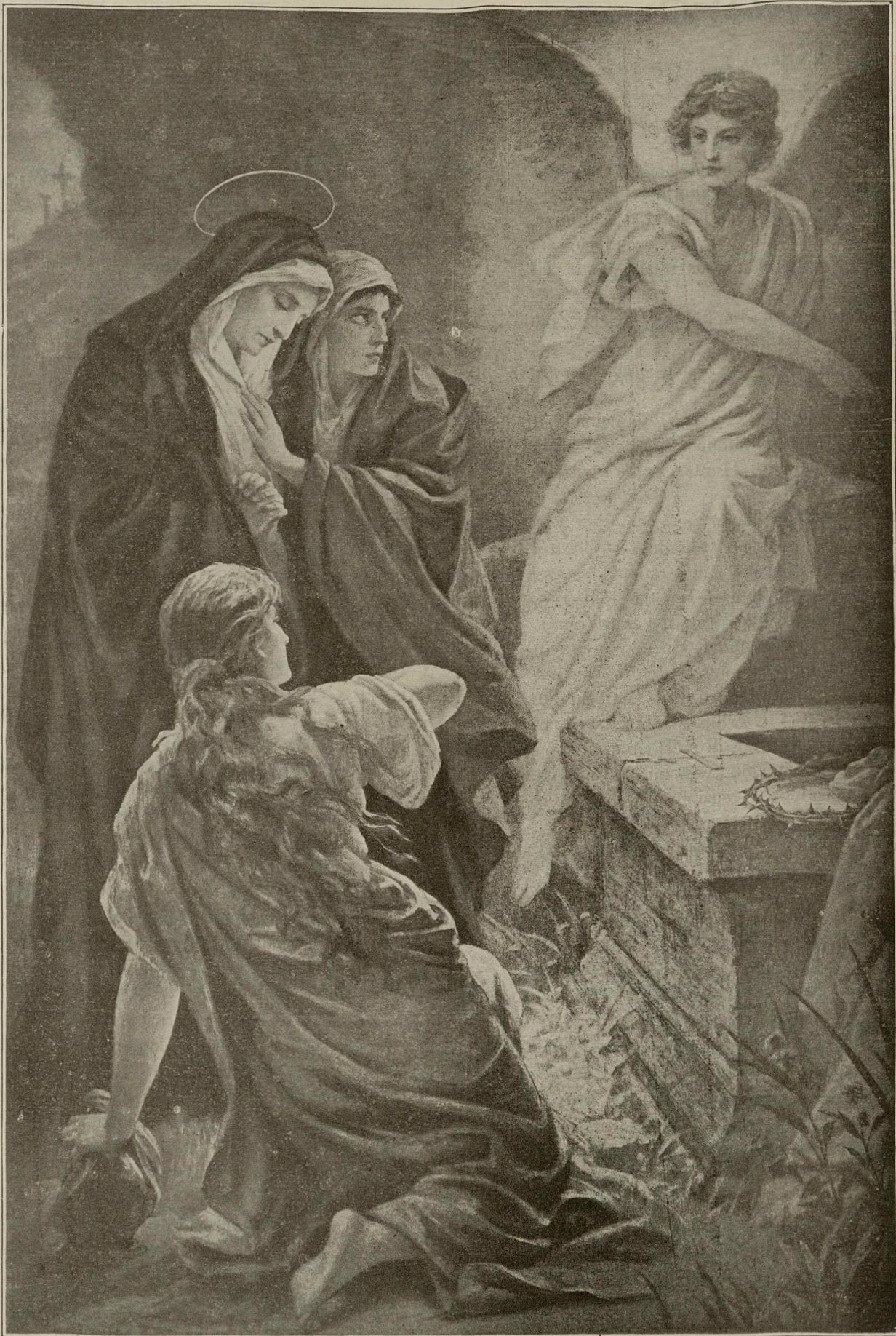
Shenandoah Darbinikas,

Tamoszius Kizeviczius

Geras Vargamistra, teatsiszaukia ant žemiaus paduoto adreso. — Vietą galės užimti nuo pirmos dienos Balandžio mėnesio.

Rev. S. J. Czepanakis,
307 Fourth ave.

Homestead, Pa.,

Marija Magdalena ir Marija Jokubo ir Salomē nusipirko kvepenzių moszczių idant atėjusios pateptų Jėzų...

Ir iėjusios į grabą išvydo jaunikaitį sėdintį po deszinės, apvilktą baltu rubu ir nusigando. Kursai tarė joms: Nesibijokite: Jieszkete Jėzaus Nazaraniečio nukryževoto: **kėlės, nera czion**, szitai vieta kame jį buvo padeję. Szv. Mork. p. 16.

IŽDU SALA.

Angliškai parašė ROBERTAS L. STEVENSON.

(Tąsa.)

Jis apžiūrėjo namus ir pasiliko kantantas.

Dveiose trumpose namų sienose, vakarinėje ir rytinėje, buvo tik po du langelių, pietinėje teipgi du, bet šiaurinėje, penki. Mums septyniems muškietų neužteko. Viduryje ant stalo padėjome ginklus, keturis užtaisytus muškietus ir peilius.

— Užgesinkite ugnį — tarė kapitonas. — Šaltis jau praėjo, o akyse mums dumų nereikia.

Geležinį gurbą išnešė pats Trelawney ir išbūrė žarijas ant smilties.

— Hawkins dar nevalgė pusryčių; imk, Hawkins, ir pavalgyk ant savo vietos, — tęsė kapitonas Smollett. — Tik pasiskubink, nes paskui nebus laiko. Hunter, paduok visiems brandės.

Kad valgiau, kapitonas darė plianus.

— Daktare, — pradėjo vėl po valandos, — atsistosi čia prie durų. Tėmyk ant visko, bet neišstatinėk savęs į aikštę, n'eik laukan ir šaudyk per gonką. Hunter stokis rytų pusėje, tę anoje vietoje. Joyce, užimsi vietą iš vakarų pusės. Pone Trelawney, tamista geriausiai šaudai — užimk su Gray'u visą žiemų pusę, nes tę guli visas pavojus. Jeigu jiems nusiųktų prisigauti iš tos pusės, būtų biauuru, nes galėtų šaudyti į mus per tuos penkis langelius. Hawkins, nė tu nė aš nemokame šaudyti; mūsų darbas bus taisyti muškietus.

Šaltis jau praėjo. Saulė patekėjo virš miško ir švietė dabar ant mūsų skirstydama ruką. Neužilgo smėlys įkaito, o rezinos tirpo net viduje, gryčioje. Numetėme žiponus ir bruslotus, atsisegėme marškinius, užraitėme rankoves ir atsi stojome kiekvienas ant savo vietos.

Praėjo adyna.

— Kad juos galas! — užkeikė kapitonas. — Ką jie mislija daryti? Sušvilpk jiems, Gray!

Bet švilpti nereikėjo, nes tuojau pradėjo rodytis ženklai užpuolimo.

— Pone, — paklausė tadą Joyce — ar galėsiu šauti, jeigu ką pamatysiu.

— Aš teip liepiu! — suriko kapitonas.

— Ačiu, pone — atsakė Joyce švelniu balsu.

Dar nieko nebuvo atsitikę, bet Joyce'o atsiliepinimas sujūdino mus: ištempėme ausis ir akis; šaudytojai laikė muškietus rankose, gatavi prie darbo. Kapitonas stovėjo viduryje gryčios sučiaupęs lūpas ir suraukęs veidą.

Praėjo keletas sekundų; staiga Joyce pakėlė muškietą ir iššovė. Toje pačioje valandoje atsiliepė šuviai iš visų pusių. Keletas kulkų pataikė į namus, bet nė viena neįlėkė į vidų. Kad dumai prasitkirstė, apsidairėme aplinkui, bet už zomato ir pamiškyje nebuvo nieko matyti. Nelinko šaka nė žibėjimas muškietų saulėje neišdavė, kad tę yra mūsų neprieteliai.

— Ar pataikei? — paklausė kapitonas.

— Nežinau, pone — atsakė Joyce. — man rodosi, kad ne.

— Geriausiu daiktu ant svieto yra visados kalbėti tiesą — murmtelėjo kapitonas Smollett. — Užtaisyk jam muškietą, Hawkins! Kiek buvo iš jūsų pusės, daktare?

— Žinau gerai — atsakė d-ras Livesey. — Tris šu-

viai. Mačiau tris dumus: du greta kito kito, trečias toliau į vakarus.

— Tris! — atkartoto kapitonas. — O kiek iš tamistos pusės, pone Trelawney?

Bet čia buvo sunku pasakyti, kiek; pagal skvajerio skaitlių septyni; pagal Gray'ą aštuoni ar devyni. Nuo rytų ir vakarų pusės po vieną tik šuvį buvo paleista. Buvo aišku, kad jie užpuls ant mūsų iš šiaurinės pusės, vienog kapitonas nemainė savo paliepinimų. Jeigu maištininkams nutiktų perlipti per zomatą, kalbėjo jis, jie galėtų užimti kiekvieną neapsaugotą langelį ir iššaudyti visus mus, kaip žiurkes sląstose.

Bet neturėjome daug laiko mislyti. Staiga išgirdome riksmą; keletas pirarų išsoko iš tarpo medžių ir bėgo stačiai prie zomato žiemų pusėje. Toje pačioje valandoje ugnis vėl atsidarė iš miško. Viena kulka įlėkė per duris į vidų ir suskaldė daktaro muškietą. Maištininkai tuo tarpu užsikabino ant zomato, kaip bezdžionės. Skvajeris su Gray'u šaudė ir šaudė be perstojo. Tris vyrai perpuolė, vienas į vidų, du į užpakalį; bet iš tų dviejų vienas regimai buvo daugiau išsigandęs, nekaip sužeistas, nes tuojau pasikėlė ir nubėgo atgal į mišką.

Du perpuolė, vienas pabėgo, bet keturi peršoko per zomatą; septyni ar aštuoni, pasilikę girioje, šaudė be perstojo, nors nedarė mums jokios blėdies.

Keturi, ką perlipo per zomatą, pasileido bėgti prie namų, rėkdami ir klykdami, o iš miško tarė jiems kiti balsai, regimai norintieji juos padrašinti. Iš mūsų pusės buvo paleista keletas šuvių, bet šaudytojai teip skubinosi, kad šuviai nuėjo ant tuščio. Už valandos keturi piratai jau buvo ties namais.

Galva Jobo Andersono, pasirodė viduriniame langelyje.

— Ant jų, visi — visi! — suriko jis, kaip griauštinis.

Čia kitas piratas pagriebė Hunteriui muškietą, ištraukė iš rankų, atgrėžė į langelį ir paguldė vargšą ant grindžių be jausmo. Tuo pačiu tarpu trečias apibėgęs aplinkui netikėtai pasirodė terpduryje ir metėsi su peiliu ant daktaro.

Mūsų padėjimas visai atsimainė. Pirmiau buvome pasislėpę ir galėjome šaudyti į neprietelius, stovinčius aikštėje, o dabar — mės tai buvome be priedangsties ir, žinoma, negalėjome atremti užpuolimo.

Gryčia buvo pilna dumų, kur mus iš dalies dengė. Riksmas ir sumišimas, žvangėjimas, šuviai ir vienas balsus suvaitojimas atsimušė mano ausyse.

— Laukan, vyručiai, laukan, muškite juos ant oro! Imkite peilius! — suriko kapitonas.

Pagriebiau peilį nuo stalo; tuo tarpu kažinkas kitas teipgi pagriebė ir durė man į šlaunį, bet aš sopulio nejutau. Sprudau per duris į šviesą. Kažinkas bėgo paskui mane, bet kas, nežinojau. Prieš mane daktaras vijosi į pakalnę savo užpuoliką; mačiau, kaip jį pavyjo ir durė iš užpakalio: piratas perklupe kniupščias ant veido.

— Aplink namus, vyrai, aplink namus! — šaukė kapitonas; net tokiame dideliame sumiśime užtėmijau, kad jo balsas persimainė.

Paklausiau paliepinimo ir iškėlęs peilį užbėgau už kampo ir — susitikau su Jobu Andersonu. Pamatęs manę jis užsimojo ant manęs su peiliu, kurs žibėjo saulėje. Neturėjau laiko išsigąsti, nes tuojau pašokau į šoną, bet paslydau ant minkšto smėlio ir nuvažiavau stačiagalva žemyn. Tas mane išgelbėjo.

Kad išbėgome laukan, kiti maištininkai jau knibždėjo aplink zomatą, regimai skubindami pagalbon tiems, su kuriais kovėmės. Vienas, su raudona kepure ant galvos ir su peiliu dantyse, buvo jau užlipęs ant viršaus ir turėjo vieną koją

permetęs per zomatą. Bet viskas atsitiko taip trumpoje valandoje, kad, kaip atsistojau ant kojų, žmogus su raudona kepure vis dar sėdėjo ant zomato, o kitas vis dar laikė iškišęs galvą iš užpakalio. Bet kova jau pasibaigė, o pergale buvo po mūsų pusei.

Gray, kurs bėgo čia pat paskui mane, nudūrė didelį bosmaną pirmnegans spėjo atsipeikėti nuo nepataikyto smugio. Kitas piratas likosi nušautas ties langeliu toje pačioje valandoje, kad pats šovė į vidų; gulėjo jis dabar ant smilties su rukstančiu dar pistalietu rankoje, priešmirtinėje agonijoje. Trečią paguldė daktaras savo rankomis. Paskutinis iš keturių, ką buvo peršokę per zomatą, pametęs peilį, bėgo šali, perimtas baimės.

— Šaut! šaut iš namų! — rėkė kapitonas. — Atgal į vidų, vyrai!

Bet niekas nepaisė ant jo žodžių, niekas nešovė. Paskutinis užpuolikas saugiai peršoko per zomatą ir dingo su kitais girioje.

Daktaras, Gray ir aš bėgome iš paskutiniųjų į slepynę, nes maištininkai galėjo kiekvienoje valandoje atsipeikėti ir pradėti užpuolimą iš naujo.

Gryčia tuo laiku truputį prasiblaivė nuo dumų; dabar tik pamatėme kokia preke apturėjome pergalę. Huntas gulėjo ties savo langeliu apsvaigintas; Joyce, su peršauta galva, gulėjo ties savu, negyvas, o viduryje gryčios nubalęs skvajeris laikė dar labiau nubalusį kapitoną.

— Kapitonas sužeistas — tarė p. Trelawney.

— Ar jie pabėgo? — paklausė kapitonas.

— Visi, ką galėjo — atsiliepė daktaras, — bet penki jų niekados jau nepabėgs.

— Penki! — suriko kapitonas. — Tai gerai. Jų penki, o mūsų trys, tai pasilieiname keturiose prieš devynis*), — geriau nekaip buvo iš pradžių..... Buvome septynios prieš devynioliką, o dabar.....

Čia kapitonas apalpo.

PENKTA DALIS.

MANO PRIETIKIAI ANT MARIŲ.

XXII.

Kaip pradėjau prietikius ant marių.

Tą dieną maištininkai negrįžo ir daugiau nešaudė. Jie jau „gavo savo porciją tai dienai“, kaip išsitarė kapitonas, ir dėlto galėjome ramiai prižiūrėti sužeistuosius ir išsivirti pietus. Mudu su skvajeriu virėme lauke, nepaisydami ant pavojaus, bet dėlko virėme lauke, negalėjome nė patys pasakyti; gal dėlto, kad sužeistieji viduje labai vaitojo.

Iš aštuonių, ką krito kovoje, trys dar dusavo: piratas, ką buvo pašautas ties langeliu, Hunter ir kapitonas Smollett, o iš tų trijų pirmu du galima buvo laikyti už numirusius. Iš tiesų, maištininkas numirė prie operacijos, kurią darė jam daktaras, norėdamas išimti kulka, o Hunter, nežiurint ant visų mūsų pasistengimų, jau neatgavo jausmu ant šio svieto. Jis

*) Maištininkų dabar buvo tik aštuoni viso; žmogus, pašautas p. Trelawney'o ant skunos, numirė tą patį vakarą, bet mes, žinoma, patyrėme tai tikrai paskui. Priešistoriaus.

kriokė ir vaitojo visą dieną, o naktį nuėjo pas savo Sutvertoją, neišdavęs jokio ženklo, juog miršta.

Kapitono opos buvo sunkios, bet nepavojingos. Nė vienas sąnarys nebuvo mirtinai sužeistas; Anderson'o kulka — nes ji peršovė bosmanas — perėjo jam per petį ir užkabino plaučius, bet nedaug; pagadino teipgi keletą raumenų rankoje ir daugiau nieko. Daktaras užtikrinėjo, kad jis pasitaisys, tikrai per keletą savaitių neprivalės vaikščioti, nė judinti rankos, nė šnekėti, jeigu bus galima.

Mano žaizda šlaunyje buvo teip lengva, kad apie ją nė kalbėti neverta. Daktaras uždėjo ant jos pleisterį ir papešė mane už ausų priedams.

Popiet skvajeris su daktaru atsisėdo šalia kapitono, ir visi trys pradėjo tyliai tarpu savęs šnekėtis. Kad pasikalbėjo į valias, daktaras užsidėjo skrybėlę, pasiėmė pistalietus, į makštį įsikišo peilį, o į kišenių žemlapį ir, užsimetęs mušketą per petį, peršoko zomatą ir išnyko tarp medžių šiaurinėje pusėje.

Mudu su Gray'u sėdėjome kitame kampe ir per tolumą negalėjome nieko girdėti; ką jie tę šnekėjo, užtai Gray pamatęs, kad daktaras eina laukan, išėmė pypkę iš burnos ir užmiršo ją idėti atgal į burną, teip buvo nusistebėjęs.

— Vardan nelabos dvasios! — suriko jis. — Ar daktaras Livesey pasiuto?

— Dėlko? — paklausiau. — man rodosi, jeigu visi siustume, jis butu paskučiausias.

— Gerai, brolau — atsakė Gray. — Gal jis ir neyra pasiutęs, bet jeigu jis neyra tai aš esu.

— Ne, — atsiliečiau, — daktaras be priežasties to nepadare; greičiausiai, jis nuėjo jieškoti Beno Gunn'o.

Paskui pasirodė, kad turėjau tiesą. Tuo tarpu buvo neiškenčiamas karštis, ypač gryčioje, ir man puolė nauja, bet nevisiška gera mislis į galvą. Pradėjau pavydėti daktarui, kurs dabar, mano vaidentuvėje, vaikštinėjo pavėnyje po giria, tarp giedančių paukščių ir meilaus kvapo pušių, o aš tuo tarpu terėjau kepti viduje, apsitemęs sutirpusiomis rezinomis, tarp kraujo, tarp lavonų.....

Inkirumas ir pavydas pamaži augo ir augo manyje; ant galo pasiryžau ir aš apleisti namus. Belandžiodamas po gryčią priėjau prie maišo, kur buvo duona, ir, niekam nematant, prisikimšau pilnus kišenių sausainių.

Buvau paikas, jei norite, ir rengiausi prie paiko, perdrąsaus darbo, bet buvau pasiryžęs atlikti jį su visu galimu atsargumu. Tie sausainiai — mislijau sau — jeigu ir atsitaisyti man kas negero, visgi manę užlaikys bent iki ryt dienai.

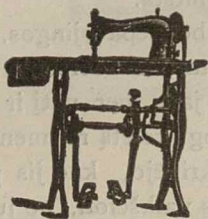
Kitas daiktas, kurį pasiėmiau, buvo pistalietas, o kad turėjau dar nuo seniau ragą parako ir kulkas, jaučiausi užtai gerai apsiginklavusiu.

Mislis pati savyje nebuvo teip prasta. Aš pasiryžau įsigauti ant smiltyno, ką skiria prieplauką nuo jurių iš rytinės pusės, atrasti baltą uolą, kurią mačiau vakar, ir persitikrinti, ar ištiesų tenai Ben Guun laiko savo luotelį; man rodėsi, kad tas darbas buvo vertas atlikimo. Bet kad neabejojau, juog man niekas nepavels apleisti drutumos, pasiryžau išsmukti slapta, niekam nematant; tiesa, buvo tai niekai daiktas ir užtai mano darbas prie gerų priskaitytas buti negalėjo, bet reikia atsiminti, kad buvau dar vaikas ir tai atkaklus vaikas.

Per ilgą valandą tykojau progos išsprukti. Ant galo, skvajeris su Gray'u užsiėmė raišiojimu kapitono opų. Niekas ant manęs nepaisė; tadą išslydau iš gryčios ir už valandos buvau jau miške, toli nuo savo draugų.

(Toliaus bus).

Lietuwiszka krautuve visokių siuvamumas

Parduodu naujausias ir geriausias visokias siuvamas maszinas, o ir talsau jas. Teipgi užlaikau visokius reikalingus daiktus prie siuvamu maszinu. Teipgi maszinas mainu ir parandavoju. Cilinder ir maszin alieju užlaikau. Gesa ir Elektriška del maszinu varymo prietaisau už pigiausia preke.

ADOLPH WACHSMAN,

59 Graham Ave., arti Moore St., Brooklyn, N. Y.

RED HOUSE CLOTHING CO.

Adolph Lewis,

PARDAVEJAS Naujų ir naudotų drabužių,

190 Myrtle Avenue,

Tarp Hudson Ave. ir Fleet Pl., Brooklyn, N.Y.

Paranku tenai nueiti, nes galima susiszekėti lietuviskai.

Lietuviai!

Jūs tankiai reikalaujate siųsti kam į kraują daviernastį ir kitus paliudyjimus; kreipkitės prie manęs, asz tą viską atliksiu kuo geriausiai. Paraszysiu daviernastį ir parupinsiu konsulio paliudyjimą.

JOHN A. BELIAKOFF,

NOTARY PUBLIC,

927 East 19th Street, New York, N. Y.

ZVAIGZDĖS AGENTAI:

I. Miluszauskas,

Box 338

Forest City.

Stanislovas Poteliunas,

Plymouth, Pa.

Povylas Gaižaukas,

24 7th Str., Mahanoy City, Pa.

Juozas Kasiulaitis,

74 Carrol str., Pittston, Pa.

Antanas Szileika,
Spring Valley, Ill. ir apielinkej.

M. Schermis,

113 North 5th Str., Brooklyn, N. Y.

M. Czeponis,

72 Jubilee Str., New Britain, Conn.

Mikolas Miszkunas,

8 Belmont ave., Newark, N. J.

J. Macziulaitis,

165 Ferry Str., Newark, N. J.

J. Rabikauckas,

328 Plymouth Str., Brooklyn, N. Y.

Jon

4424 S. Wood Str., Chicago, Ill.

Jonas Karalins,

52 W German st. Baltimore Md.

A. Kozlovsky,

2728 Shelly str., Pittsburg Pa.

J. Rikteraitis,

67 James str. Waterbu

DARBININKU DRABUŽIU KAUTUVE

KOBRE,

87 Grand St.

Brooklyn, N. Y.

Skrybėlės, Kepurės, ir Czeverykai

Vyriski drabužiai didžiausiame pasirinkime.

KUPARAI ir VALIZOS.

Ypatingai daug Kelnų.

Nieks negal mažesne prekę už mus ant Grand st. padaryt.

Stebetina proga!

Vaikams prie miszių suknios isz geriausio **kaszmio** su puikum pamuszu už

\$3.50

Kamžos 75c, \$1.00, \$1.75.
PLOSZCIAI \$16.00 ir daugiau. Kunigiskos suknios \$12.00 ir augšcziaus. Gera visa eile drapanų \$18.00 ir augšcziau. Paltos extra \$20.00 augšcziau.

BOHNE BROS & CO.

34 Barclay St.,

New York.

Garsingos Kalifornijos giduoles.

Parduodame ir siuncziam į visas dalis Amerikos nuo visokių užsisenejusiu ligų. Raszidami gromatas įdėkit už 2c. marke dėl atsakymo. Teipgi turimė Kalifornijos gyduolių dėl augimo plaukų ir nuog slinkimo, ir nuog pleiskanu, siuncziam į visas dalis Amerikos ir Europos.

Jaigu nori kad atsipratint nuo svai ginanczių gėrimų, tai yra arielkos, arba rukimo pipkės, cigary, ir paperosų, nuo kurių tankiausia žmonės apserga ant krutinės, parasyk pas mus o mės tave iszgidysime.

W. K. Szemborskis, 44 Wiliam Str.

New Britain, Conn.

GEO. SCHOBEL,

Pardavinėja visokias mėsas, kaip tai:

Jautiena, Avincziena, kiauliena, deszras ir teip visokias importavimas ir czionaitines mėsas.

92 Grand Str.,

Brooklyn, N. Y.

T. Schwartzkopf,

12 S. Main Str.

Pittston, Pa.

Užlaiko didžiausią sklodą visokių gėrymų kaip tai: ARIELKU, VYNO ir visokių užrubežiniu LIKIERIU.

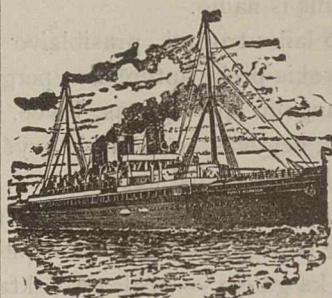
Pardavėjas das jį yra visiems žinomas

Juozas Tepliuszis, kuris ko teisingiausia visiems lietuviams pritartarnauja. O be to: ten galima gauti visokius gėymus pigiaus, nē kaip kur kitur.

S. JARMULOWSKI,

No. 54 Canal Str.

New York.

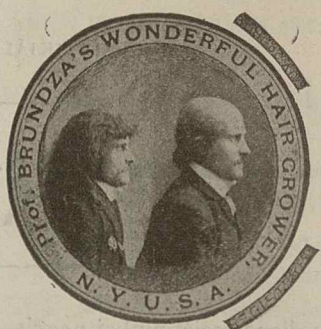

Asz užlaikau BANKA, kurioje galite saugiai pasidėti savo pinigus, teipogi iszmainau pinigų visų žemių. AGENTURA visų laivinių kompanijų ir gelekelio tikietų. Szipkor es į ir isz Europos. Teipgi siuncziu pinigų į visas dalis svieto ir iszduodu veks elius an visų didziųjų miestų Europos.

Bankas Europeje,
Hamburge: S. Jarmulowski.
Luebeck: S. Jarmulowski & Co.

Geriausia giduole ant sudrutinimo ir atauginimo plauku.

The Best Hair Food Recommended by Doctors.

313 Bedford av.,
996 Broadway,
88 Flatbush Av.,
Offices:

Sulaiko slinkimą plaukų trumpam laikia, vietoj szpuolusių atauga nauji plaukai; praszalina visoki neezistą sistemą kaip tai: pleiskanas, dedervines, niežus, papuczkus ir stabdo galvos skaudėjimą. Jei užtėmijotė savo plaukų slinkimą, umai atsiszaukytia o gausytia pagelbą ant sulaikymo trumpam laikia. Ant praplikusių galvų atauga plaukai, jau tukstancziai žmoniu persitikrino. Ira daktaru, kurie vartojo ant savo galvų plykų ir persitikrino, kad užzele plaukai ir paliudyjimą duoda į visą "Publika".

[Temykitė: kad szių gyduolių negalima gaut kitur, tik isz mūs firmos siuncziam.] Norinti gaut visa rodą, aprasyk padėjimą sav plaukų; kokia priezastis yra. Roda ir visas informacijas gausitia dykai.

Adresuokit visada sziteip:

J. M. Brundza, Chemist
Brooklyn -- New York.

CHAS B. KLOSTER,

Successor to

ANTON KLOSTER,

Altar Builder, Sculptor & Carver,

DESIGNER AND BUILDER

— OF ALL KINDS OF —

Church Furniture in Wood, Marble, Stone, Metal etc.

Also, Ornamental Carving for Churches and Buildings,

No. 214 EAST TWENTY-SIXTH STREET,

New York.

— PLANS ON APPLICATION. —

ANTON KLOSTER,

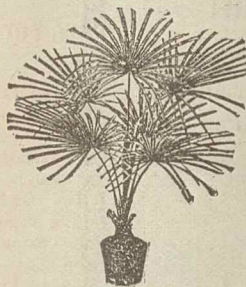
ARCHITECT,

Churches & Schoolhouses specialty.

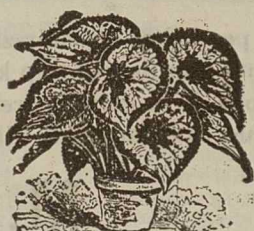
No. 214 EAST TWENTY-SIXTH STREET,

New York.

Fabrikas dirbtu kvietku.

Dirbū visokias kvietkas iš šilko, aksomo, pliuso, aud mo ir vasko. Specializškai dirbame kvietkas del papuoszimo altorių katalikiskų bažnyčių, teipgi dirbame visokius vainikus del papuoszimo bažnytinių figūrų ir abrozų. Kas nori padariti [auk.] bažnyčia iš kvietkų, praszome kreiptis pas mus, mes padarome pigiau kaip visi kit. fabrikai New Yorke. Dirbame palmas visokio didumo labai pigiai.

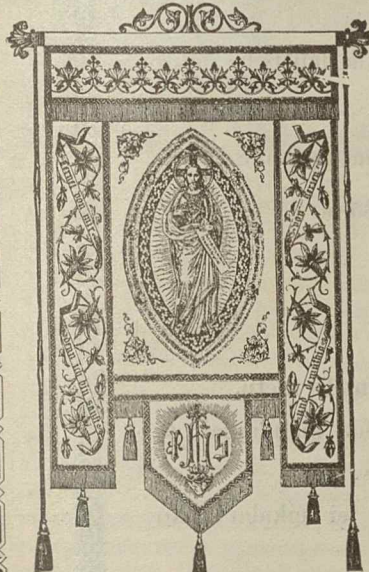

M. Paciukonis, & Co. P. O. Box 9

Brooklyn, New York.

BENZIGER BROTHERS

36 38 Barclay st.
NEW YORK, N. Y.

Iszdirbame
KARUNU,
VELIAVU,
ir yvairiausių
ŽENKLELIU
Teipgi specia
lizškai darome
szilkinis ir
auksinius ISZ-
SIUVIMUS.

Ant pareikalavimo visados prisiimsime prabas ir tavoru ekes, teiposgi ir didelį ilustravota kataliogą prisiimsime u a. Paszyk ant adreso:

Benziger Brothers,
36 & 38 BARCLAY STR., NEW YORK, N. Y.

Senas Daktaras Smith

Seniausias seniai zinomas specialistas.

Asz gvarantuoju

iszgydimą užnuodijimo kraujo, skuros iszberimą, spuogų, skaudulių, skaudanczių gerkles, liežuvio, burnos ir nosies, skausmingų užtimimų kirkšnių ir kitų dalių. Ronotas kojas, skausmą nugaroje, skausmą galvos, gėlimą kaulu, skaudėimą krutinės, skaudėimą vidurių, nesumalimą pilvo, užpavietrijimą, himoridos, saugėlą, szirdies ligas, plaučių ligas, katarą, užsiszaldymą, dusulį, džiovą, inkstų ir puslės uždegimus, strikturą ir akmenį puslėje.

Mano metoda

yra visnatinai žinoma, kuri smarkiausias nervų ligas, slabnumą isz priezasties iszdykimo samystėje, neužmigimo kanczią, pražudyta energiją, melancholia, svaičių drebėjimą, iszgastį, nevaisingumą, pastovinczią isugydo.

Asz turiu viską,

kas dėl gydymo reikalinga: liekarstas ir instrumentus ir per ilgiausią tyrinėjimą dasiekiau didžios praktikos. Nekurie daktarai garsinasi specialistais didžio gabumo, ką tik galėdami gydyt papraszcziąsias ligas.

Daugelis

žmonių ateina pas manę, idant juos gruntaunai iszbandycziau ir savo pagirtina metoda gydincziau, kurie piriaūs gydesi pas daktarus, garsinancziuosius gabiais daktarais.

Saugokites

nuo tokių žmonių, agentų, draugysčių, už dyką duodanczių receptų, diržų su elektriška ir apgavinių patentavų gyduolių.

Kreipkites visi

isz pirmo pas seną daktarą SMITH, jis yra seniausias ir geriausias, o užczėdysit laiko, pinigų ir skausmų. Vyrai, mislydami vesti gerai darys atlankydami seną daktarą Smith. Gvarantuoja gruntauna, greitą ir pigų iszgydimą. Rodas duoda uždyką. Liekarstos 50c.

SMITH'S
SENAS
Specijalista

Neužmirszkīt adriso:

136 E. 18th Str.,

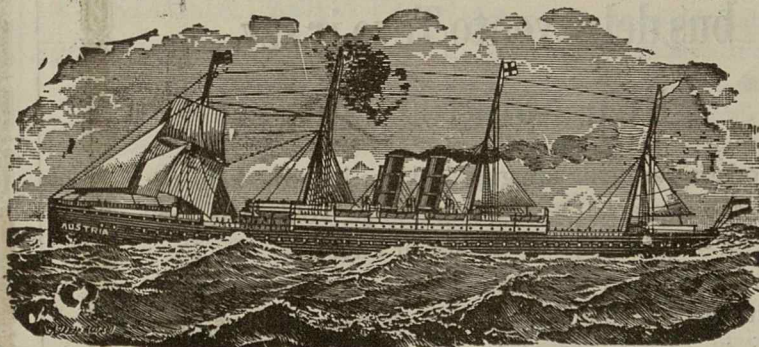
New York, N. Y.

MAX KOBRE

Lietuviszka B ana

40 Canal Str., — 142 Division Str.,

New York.

Prieteliai! duodu jums žinią, kadmes parduodam Szifkortes ant visų greicziausių laivų už pigiausią prekę. Esu užtvirtintu agentu ant linių: North German Lloyd Bremeno; Hamburg American Line Hamburgo; Red Star Line Antverpo ir Nitherlands Line Roterdamo. Siuncziame pinigus, kuriuos jūsų prieteliai geuna į 15 dienų. Musų kantoroje galite susisznekėti lietuviszškai ir lenkiszškai. Ateikite ir persiliudykite, kad mes per 25 metus su kožu apsiėjome teisingai. Teiposgi parduodam tikičius ant visų geležinkelių Amerikoje ir Europoje.

Duodam žinot kad mes priimam pinigus į depositą bankos ir mokam po 3½ procentus ant metų. Procentą tik tą mokam nuo 50 dolerių ir virszaus, ale kad buva padėti ne mažiau kaip 6 mėnesius. Padėti szimti gali kožną dieną nuo 9 ryto iki 2 po pietų ir nuo 4 iki 8 vak.

NAUJAI INTAISYTA

„ZVAIGZDES”

★ SPAUSTUVE ★

Atlieka visokius drukoriskus
darbus gerai, pigiai ir greitai;DRUKUOJA KNYGAS, CIRKULIORIUS, KONSTITUCIJAS DEL
DRAUGYSCIU, GROMATAS, VISITING, BUSINESS CARDS IR

VISUS KITUS DRUKORISZKUS DARBUS.

Kas darba paves, nesigraudys.

★ ★ ★

SPAUSTUVE YRA PO NUMARU

223 ROEBLING ST.,
BROOKLYN, N. Y.**FR. PUSTET & CO.**Atliekti visokius drukoriskus dar-
bus del szvento Tevo ir szv.

Ritu Kongregacijos.

Iszduoda ir parduoda knygas visokiose kalbose, kaip tai:
lotyniszkoje, prancuziszkoje, angliszkoje, vokiszkoje, len-
kiszkoje, lietuviszkoje ir kitose.Dirba pas save ir pargabena isz uzmarės visokius baž-
nytinius daiktus kaip tai: arnotus, kopas, kielikus, lik-
torius, szventuju stovyklas ir t. t.Telpgi parduoda Szkaplierius, Razanczius, ignoselius
ir visokius szventuju pavekslus.

Visus daiktus laiko ko geriausius, o parduoda ko pigiausia.

52 Barclay str.
New York.

TELEPHONE 4548 COTLAND.

Turi didellius sklodus, Ryne, Ratisbonoje, Cincinnati ir New York'e.

Sveikata! -- Ilgas Gyvenimas!Teip visi sako, kurie perka valgius nuo **J. Krauczelluno.**
Jo sztoras visada yra pripildytas szvieziais tavorais, kuriuos
pardavinėja daug pigiau kaip kiti. Užczėdyk pinigų ir su
drutik savo sveikatą pirkdamas valgius pas**J. Krauczeliuna,**

118 GRAND STR.,

BROOKLYN, N. Y.

SIUTAI! SIUTAI! SIUTAI!

Geriausio visokio kaino siu- tai, naujausios mados, ge-
riausios matarijos, dru- eziausias pasinvimas, o ka
prekės tai daug pigesnės kaip pas kitus. Paban-
dyk sykį pas mus, o per- sitikrįsi apie mus sztorą.

Skaityk! Skaityk! Skaityk!

O perskaitęs neužmiršk, kad jeigu pas mus užsisteliuosi
siutą, tau jis tiks teip kaip apgijęs dėto, kad mus kriaucziai
moka dirbt gerai ir greit. Ateik, o nesigraudysi. Pas mus
gausi drapanų kokių tik nori. Neužmirsz vietą ir numerą**M. LEWIS,**

48 Grand Str.,

Brooklyn, N. Y.

**The Lowe Painless Den-
tal Parlors.***Geriausio Dentistai*, nes traukia dantis be jokio
skaudėjimo.

Mes teipgi įdedame visą setą dantų sekanczia

Auksinis dantis 22 kar. \$5.00

Visas dantų setas \$5.00

Užpylimas auksu \$1.00

Isztraukimas 50c.

Visą savo darbą gvarantuojam ant 10 metų.

Maloniai priimam moteris. Ipacz mandagiai pa-
tarnausime „Žvaigždės” skaititojams.Mes isztrauksim dantį dovanai, jei reikalausit ko
daugiaus.

Mes ofisus laikome ant:

726 Grand St. Cor. Graham Ave. Brooklyn.

123 E. 116-th St. Near Lexington, Ave. N. Y.

0-12-14 Westchester Ave. New York.

ANT VELYKU PIRRINIAI!

SZITA KRATTUVE TURI PRIRENGUS DAUGELI VISOKIU TAVORU, KURIE YRA ATSAKANTI DEL SZVENTES VELYKU, EIKIT PAS SENIAUSIA IR VISIEMS ZINOMA

Gorman's

ESTABLISHED 1857
229-235 GRAND ST. BROOKLYN, N.Y.

SZLIUBINIAI VAINIKAI

VISOKIU MADU GALI ISZSIRINKTI KUODAILIAUSI IR NEUZMOKESI PERBRANGIAI.

ZOMCZINES PIRSZTINES

MOTERIU, GERIAUSIOS SKUROS IR GRAZIAUSIU KVARBU PIRSZTINAITES VISOKIO SAIZO, PORA 69c.

NAUJOS MATERIJOS.

25c. už mastą mainancijos borvos Kas'mirs.
19c. szviesios borvos su spuogucziais; puikus.
69c. Atlosas visokių naujų kvarbų.
49c. Geros vilnonės materijos labai gražiu visokių kvarbu.

Kaspiniai ir Kalnieriai.

Naujausios mados

Visoki mezginiai, kurie yra atsakanti del papuoszimo rubu.

Už visokią prekę.

Nauji kaspiniai.

Turim kaspinu, visokios kvarbos, kokios jus reikalaujate ant Veliku szventės pradedant nuo 25c. lig 5c. už mastą.

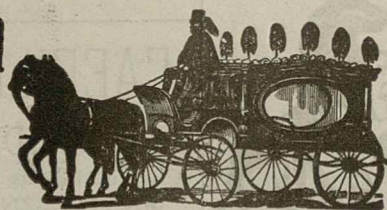
JOHN J. GORMAN,
229-235 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

JAMES J. MCGINTY

Laidotojas LAVONU IR BALSAMAVOTOJAS
PRIE LIETUVISZKOS PARAPIJOS BROOKLYNE.

Laidoja

ant

visokių
kapinių.

PARSAMDO KARIETAS ANT SZERMENU, VESELIJU IR KITUOSE REIKALUOSE LABAI PIGIAI.

Gyvenimas ir kanceliarija po No. 72 South 2-nd Str.
Stonia po No. 76 South 1-st Str., Brooklyn, N. Y.

Stonia atdara diena ir nakti.

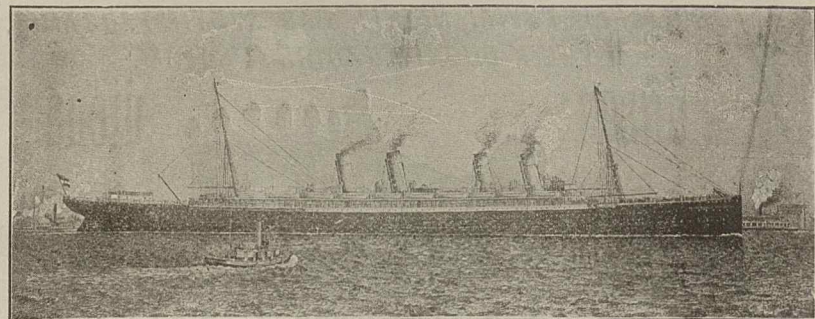
Telefonas 559 Williamsburgh.

BISCHOFFS-BANKING-HOUSE

uždėta 1848 mete

Name Staats-Zeitung, prie užvažiavimo ant Brooklyno tilto, New-Yorke

Siunčiame pinigų į visas dalis svieto pigai, saugai ir greitai

ISZDUODAME SZIPKORTES IN EUROPA IR ISZ EUROPOS Bankoje savo visados laikome daugybe pinigų dėl izmainymo, kaip tai: Maskolijos rublių, Vokietijos markių, Austrijos guldenų ir t. t.

DABARTINE PREKE SZIPKORCZIU:

Isz New Yorko į Barmą ant Expreso \$35.00, ant reguliariszko \$31.00
„ „ „ į Hamburgą ant Expreso \$33.00, ant regul. \$30.00
„ „ „ į Antverpą \$31.00, ir į Rotterdamą \$29.00
Isz Bremo į New Yorką ant Expreso \$40.50, ant reguliar. \$38.50
„ „ „ „ „ „ \$40.00 „ „ \$38.50
„ „ „ „ „ „ \$36.00, isz Rotterdamo \$36.00.

Dabar siunčiam pinigų tiesiog į namus.

100 rublių už \$52.50	50 rublių už \$26.50	40 rublių už \$21.25
30 „ „ \$16.00	25 „ „ \$13.38	20 „ „ \$10.75
15 „ „ \$8.13	10 „ „ \$5.50	5 „ „ \$ 2.88

Dėlei artesnės žinios raszyk į

Bischoffs Banking House,

2 Centre str. (Staats-Zeitung Building, New-York)

Nedėlioje Banka atvira nuo 10 iki 12 val.

LIETU VISZKA APTIEKA IR BROOKLYNO PACZTA, (S. S. No. 23.)

Pilna visokių aptiekoriszku tavoru. Turi visokių Europiszku ir Amerikoniszku gyduolių, kaip tai teislingiausia lietuviszką TRAJANKA ir teip visokių žolių, szaknų — kurių ant svieto randasi ir nuo visokių ligų.

Aptiekoj visada galima szankt daktara už dyka.

Atsiszaukentiems per gromatą apraszantiems savo ligą duoda rodas ir prisiuncze gyduoles per pacztą arba expressą. Aptiekoj galima susikalbēt lietuviszkai, lenkisz-kai, rusisz-kai, vokisz-kai, anglisz-kai ir visokiom kalbom, Receptus sudedam nuo visokių daktaru Amerikoniszku ir Europiszku.

Money Orders ir registravotas gromatas galite siust isz czionais.

R. M. & P. ULLRICH.

Pharmacists,

64 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

TELEPHONE CALL 1426 WILLIAMSBURGH